

SAMOBORSKI TAMBURAŠI

SAMOBORSKI TAMBURAŠI

SAMOBOR 1982.

Izdavač: Tamburaško društvo »Ferdo Livadić« Samobor

Priredio: Stanko Vugrinec, Samobor, Žumberačka 9

Tisak: Tiskara »A. G. Matoš« Samobor, Matoševa 4

Poticaj za budućnost

Sitnice čine život . . .

Često se u nekoj oblasti života ističu i ovjekovječuju trenutni bljeskovi rezultata i nekog uspjeha pojedinaca . . .

Sitnica nije ako preko tristo mladih Samobora kroz dva decenija amaterskim entuzijazmom ostvaruje natprosječne rezultate u kulturnoj aktivnosti.

Riječ je o tamburaškoj glazbi u Samoboru čiji renome uvelike prelazi granice općine.

Tamburaška glazba decenijama je obogaćivala kulturni život Samobora. Ovdje prigrljena ima svoje mjesto u razonodi i svečanim prigodama te je sadržajan kulturni doživljaj.

Ostvarenje omladine Samobora u svirci na tamburici — naš je ponos prožet popularnošću najboljih u općini, SR Hrvatskoj i SFR Jugoslaviji. Svaka skromnost u toj ocjeni bila bi lažna . . .

Da ovaj uzor — spomena i primjera vrijedan — ne prepustimo stihiji i zaboravu predsjedništvo Tamburaškog društva »Ferdo Livadić« odlučilo je izdati ovu spomen knjižicu.

Uspjeh ovog izdanja treba da je dalji podstrek i stimulans mladima da ne zastanu na tom dobrom putu.

Prve tiskane stranice ispunjene su uvodnim tekstom, zatim slijede prikupljeni materijali — pisani tekst i snimci — koji spominju prva organizirana društva tamburaške glazbe u Samoboru krajem 19. i početkom 20. stoljeća, kao i materijale između dva rata (1918—1941.). U tom periodu tamburaška društva u svojim nastupima i koncertima nisu prelazila lokalni okvir granice Samobora. To je u biti odraz tadašnjih prilika sputanih komunikacija. — U nastavku obrade najnovijeg vremena po oslobođenju dostupni su brojniji materijali. Zato opširnije o razvitku i uspjesima samoborskih tamburaša govori tekst i snimci u ovom Spomen-izdanju.

Stanko Vugrinec

Naš jubilej

Naš se jubilej održava u godini veoma značajnih kako društvenih, tako i političkih aktivnosti naše zemlje.

Održavanje 12. Kongresa SKJ i 9. Kongresa SKH organizira se u cilju daljeg jačanja našeg socijalističkog samoupravnog društva, a kao radni i stvaralački poticaj svim radnim ljudima, omladini i građanima.

Protiče u znaku obilježavanja 90-godišnjice rođenja druga Tita i 45-godišnjice njegovog dolaska na čelo KPJ.

Ova obilježja i manifestacije izražavaju našu odlučnost da stalno djelujemo u pravcu proširivanja samoupravnih prava i sloboda radnih ljudi i građana, naroda i narodnosti te njihove ravnopravnosti.

Ovo je razdoblje velikih aktivnosti s ciljem ostvarivanja stabilizacije ekonomskih odnosa, a osnovni je preduvjet kako za sigurnost rada, tako i napredovanja kulturnog razvoja uže i šire zajednice.

Prema tome neminovno je osigurati jaku privredu što će se odraziti i na razvoj ostalih oblasti života. I razvoj kulturno-umjetničkog života oslanja se na tu osnovu pokretanu od društveno-političkih faktora u cilju nadgradnje društva.

Tamburaško društvo »Ferdo Livadić« jedan je od čimbenika aktivno uključeno u okupljanju i formiranju lika mlade generacije na društveno korisnom sadržaju s ciljem njegovanja kulturnih i revolucionarnih tradicija.

Naše društvo osim njegovanja kulturnih tradicija vrši značajnu ulogu odgajanja mlade generacije u samoupravnom socijalističkom duhu.

Ono najvrijednije: voljeti svoju domovinu — prihvaćeno je i priraslo srcu — kroz svirku i pjesmu uz tamburu ponijele su mnoge generacije svirača širom zemlje a i van njenih granica našim ljudima u svijetu.

Kad smo prije desetak godina razmišljali o konstituiranju našeg društva, nismo mogli ni sanjati da će se do danas razviti u tako jaku društvenu organizaciju.

A počeli smo niodčega. Zahvaljujući Osnovnoj školi »B. Toni« u početku smo svirali uz jaku moralnu podršku našeg umjetničkog rukovodioca, druga Željka Bradića, na posuđenim instrumentima, u njihovim prostorijama.

Ozbiljan rad, upornost i ljubav prema muziciranju na narodnom instrumentu — tamburici rezultirali su postignutim uspjesima. Osvajanje naslova najboljeg tamburaškog orkestra u Jugoslaviji 1972. godine na festivalu u Osijeku bilo je snažan podsticaj društvu i trenutak kada sam shvatio da smo na dobrom putu koji će u budućnosti imati i dalje uzlaznu liniju.

U tom vremenu trebalo je prebroditi mnoge teškoće. Nebrojeni sati rada i mnogobrojni nastupi u lošim uvjetima su nas prekalili. Mijenjaju se generacije svirača, svi se slijevaju u jedno.. To je jedna mladost koja dolazi kao poklon svome gradu i općini od sinova i kćeri, koji u njemu žive.

Ponosni smo što smo iznikli u tako lijepom kraju Hrvatskog prigorja, iz takve sredine čiji su žitelji ponosni na svoju prošlost, a sretni na budućnost koja dolazi.

Radni ljudi, građani, pripadnici radničke, srednjoškolske i studentske omladine, te pioniri osnovnih škola, svojim su amaterskim radom i entuzijazmom iznijeli na svojim leđima teret uspjeha u proteklom radu. Velikim razumijevanjem društveno-političkih faktora u općini, pa i široj društvenoj zajednici, uspjeli smo riješiti dio problema kao što su prostorije, sufinanciranje djelovanja društva. Javnim smo nastupima osiguravali drugi dio potrebnih financijskih sredstava. Na taj smo način kupili sve instrumente, narodne nošnje, namještaj, sva potrebna pomagala i uredili prostorije. Današnja vrijednost naše opreme iznosi preko 130 milijuna st. dinara.

Za samoprijegoran rad stizala su mnoga priznanja koja krase vitrine društvenih prostorija. To su priznanja društva, javnosti . . . Ona najvrednija — odgoj mlade generacije u socijalističkom duhu, voljeti svoju domovinu, što su naučili kroz tamburicu i s tamburicom, ponijele su mnoge generacije u svojim srcima u nove sredine diljem naše domovine.

Zahvalni smo zajednici što nam je omogućila da tu svoju zadaću tako dugo s uspjehom izvršavamo. Sve nas to obavezuje da i dalje budemo na Titovom putu u odgajanju mladih generacija koje nadolaze. Sviranjem na tamburi učimo ih voljeti svoju domovinu, upoznaju njenu herojsku prošlost s vizijom na još sretniju budućnost.

Oni koji priznaju naše narodno blago u pjesmi i narodnom instrumentu mnogo puta su nam priznavali da gajimo iskonsku narodnu kulturu, baštinu koju neće i ne smije zapostaviti ni jedna generacija našeg društva. Time opravdavamo povjerenje i uspjeli smo učiniti ono što ne može ni jedna živa riječ, već samo zvuk tambure i pjesma rodnog kraja.

U ovom periodu kroz naše društvo prošlo je nekoliko generacija svirača, preko 300 članova koji su pridonijeli da danas možemo konstatirati vrlo uspješan rad. Koristim ovu priliku da se svima njima zahvalim sa željom da nas kad god mogu posjete, te ako mogu pomoći u radu. Obećajemo im da ćemo ono što su oni stvorili i dalje gajiti i nadograđivati, sve na dobrobit naše socijalističke zajednice, samoupravne i slobodarske Jugoslavije. Danas, upravo u ovom vremenu, kad nastojimo čovjeka učiniti središtem, dajući mu na korist najplemenitije tekovine socijalističke revolucije — treba da se sjećamo, treba da nastavljamo, da bismo sačuvali tradiciju domovine i naroda, kojeg su uspjesi i porazi činili još čvršćim, uz pjesmu i svirku, a koju danas prenose samoborski tamburaši.

Pored ljubavi prema tamburi i pjesmi ugrađivali smo u srca naših članova ljubav prema domovini, prema našoj Socijalističkoj Federativnoj Republici Jugoslaviji, prema tekovinama NOB-a, prema bratstvu i jedinstvu.

Tako smo radili do sada, tako ćemo raditi i u buduće, jer se osjećamo obaveznima i odgovornima prema široj društvenoj zajednici, prema narodu i tradiciji samoborskog tamburaštva.

Tajnik TD »Ferdo Livadić«
Paar ing. Adolf

Tamburaška glazba u Samoboru

Bogata tradicija muzičke kulture Samobora izgrađena je na temeljima glazbenog djelovanja u ovom gradu još u prošlom stoljeću. Stoga je u zamahu širenja tamburaške glazbe u drugoj polovici 19. stoljeća i Samobor prihvatio tamburu, koja je doskora i ovdje postala omiljelo narodno glazbalo. Zamah tamburaškog muziciranja zahvatio je tada i Samobor, pa su Samoborci na kućnim zabavama i izletima »udarali u tamburu«.

O razvoju tamburaške glazbe u Samoboru našao sam vrlo zanimljive dokumente kod kustosa samoborskog muzeja Ivice Sudnika.

Najstariji je dokument program koncerta Hrvatskog tamburaškog društva Livadić, što je održan 15. kolovoza 1895. godine u prostorijama pjevačkog društva Jeka. Na koncertu su izvedene skladbe takvog tehničkog dometa da se slobodno može reći da je tamburaško društvo Livadić bilo osnovano barem dvije godine prije tog koncerta, dakle 1893. Od godine 1895. počinje suradnja Jeke i tamburaškog zbora, pa su zabilježeni zajednički koncerti 1897. i 1898. godine.

Postoji dokument koji dokazuje da se tamburaška glazba širila i u druga mjesta naše općine. U Sv. Martinu pod Okićem postojalo je Seljačko tamburaško društvo koje je 6. siječnja 1899. godine priredilo u Samoboru koncert s vrlo ambicioznim programom: tu su izvedene skladbe Farkaša, Miletića, Prosena, Broža, Zajca i drugih naših skladatelja.

Početkom 20. stoljeća zabilježeno je postojanje Samoborskog radničkog tamburaškog zbora. On je 16. svibnja 1901. održao koncert koji dokazuje veliki napredak reproduktivnih mogućnosti samoborskih tamburaša. To se može vidjeti iz rasporeda koncerta, jer je tada bila izvedena čak i poznata Serenada F. Schuberta. Ovaj tamburaški zbor izvodi prigodom svog nastupa 26. prosinca 1903. dapače i odlomke iz opere Prodana nevjesta B. Smetane, zatim dijelove iz prve naše operete Momci na brod Ivana Zajca.

Postoje podaci da se na tamburama sviralo i u okviru Pučke knjižnice i čitaonice u Gornjem kraju Samobora, što je osnovana 1901. godine. Kad je pučka knjižnica i čitaonica 1907. preseljena u Donji kraj Samobora, osnovan je i tamburaški zbor od 12 članova, a vodio ga je brijač

Ženski sastav Samoborskog radničkog tamburaškog zbora 1901. godine. U sredini zborovođa Antun Razum.

Franjo Strmoli. Članovi zbora svirali su na dvoglasnim tamburama tzv. Farkaševa sistema. U Gornjem kraju ostao je dio tamburaškog zbora u okviru društva Hrvatskih kršćanskih socijalista.

Nakon Prvog svjetskog rata nastavlja se djelovanje tamburaškog zbora u okviru knjižnice i čitaonice u Gornjem kraju i to pod vodstvom Miška Hercega, a kasnije Wintersteigera i Jure Hercega. Velika zasluga za okupljanje tamburaša pripada Ignacu Hercegu koji je deset godina prije Drugog svjetskog rata te poslije Oslobođenja priređivao u Samoboru koncerte te svirao sa svojim tamburaškim zborom na proslavama i plesnim zabavama. Taj je tamburaški zbor tada postojao u okviru Društva hrvatskih katoličkih muževa. U Donjem kraju postojao je tamburaški zbor u okviru tekstilne tvornice Setalana.

Poslije Oslobođenja tamburanje njeguje u Samoboru Škola učenika u u privredi pod vodstvom Štefanca, a kasnije Zvonimira Prelčeca. Tu se uvježbavao folklorni repertoar za proslave i smotre. U okviru osnovanog KUD Ivan Goran Kovačić postoji tamburaški zbor pod vodstvom Steve Barbulova, no on služi samo za pratnju plesnoj folklornoj grupi. Od 1956. godine djeluje u okviru Tvornice čarapa dječji tamburaški zbor od desetak članova, a vodi ga tadašnji predsjednik omladinske organizacije Marijan Galić. Nakon njegove iznenadne smrti djeca su se uključila u tamburaški orkestar Osnovne škole Janko Mišić, što je osnovan 1959. godine, a vodi ga nastavnik muzičkog odgoja Željko Bradić.

Marljivim radom ovaj je orkestar brzo napredovao, te je svojim nastupima u Samoboru i okolici skretao na sebe sve veću pažnju građana. Poslije dvije godine vježbanja zaredali su se već samostalni koncerti, a 1963. godine orkestar putuje na svoje prvo gostovanje u Austriju u posjet Gradišćanskim Hrvatima. Domaćini su pokazali izvanredno gostoprimstvo u svih 14 sela gdje se sviralo, a nezaboravni su dojmovi poslije razgledanja Beča i njegovih znamenitosti.

Kad su svirači ovog orkestra postali gimnazijalci, orkestar mijenja naziv u Tamburaški orkestar gimnazije Samobor i nastupa 1964. godine na drugom festivalu tamburaške glazbe Jugoslavije u Osijeku, gdje je u omladinskoj konkurenciji ostavio veoma povoljan dojam. Redaju se samostalni koncerti u Podsusedu, Kerestincu, Nedjelji, Strmcu, Zagrebu, Brežicama, Zaboku, Delnicama, Novskoj, Lipovljanima, Zadru, Crikvenici, Prelogu itd.

Značajno je istaknuti da je zarađenim novcem od samostalnih koncerata orkestar ljetovao svake godine u ljetovalištima Ferijalnog saveza u Zadru, Puntu i Puli, a bio je pozvan i kao orkestar demonstrator na ljetnim seminarima za tamburaške dirigente u Crikvenici.

Mnogi poznati pjevači pjevali su uz pratnju ovih gimnazijalaca kao: Biserka Spevec, Zvonimir Prelčec, Nevenka Petković, Đani Šegina, Kvartet Studio i dr.

Istovremeno s aktivnošću ovog gimnazijskog orkestra stasala je nova generacija pionira, koja nastupa pod nazivom »Mladi Samoborac« osnovne škole »J. Mišić«. Nastupi na akademijama, proslavama i smotrama u Samoboru, Zagrebu, Varaždinu, a i snimanja za Radio-televiziju Zagreb doveli su pionire na tehnički nivo koji ih je krajem 60-ih godina svrstao u najbolje orkestre u Hrvatskoj. 1969. i 1970. godine dobili su specijalne nagrade za najbolje muziciranje na republičkoj smotri u Varaždinu.

Poslije prestanka djelovanja gimnazijskog orkestra, »Mladi Samoborac« uspješno nastavlja tradiciju i u novoj školi »B. Toni«, koja osigurava prostorije za rad ovom već omladinskom orkestru.

1971. godine sazreli su uvjeti za osnivanje gradskog tamburaškog društva. Polovicom mjeseca prosinca počelo je radom Tamburaško društvo »F. Livadić«, nastalo na inicijativu članova bivšeg gimnazijskog orkestra. Umjetnički rukovodilac je nastavnik glazbe Ž. Bradić. Orkestar je najprije počeo sviranjem samoborskih narodnih pjesama, a zatim sve težih folklornih i koncertnih skladbi.

Poslije nekoliko mjeseci slijede prvi nastupi, a u jesen 1972. godine eto prvog velikog uspjeha. Samoborski tamburaši iz KUD »Mladi Samoborac« i TD »F. Livadić« nastupaju zajednički u jednom velikom orkestru na šestom festivalu tamburaške glazbe Jugoslavije u Osijeku i u jakoj konkurenciji osvajaju prvo mjesto. Osvajanjem zlatne plakete »Tambura Paje Kolarića« Samoborski su tamburaši službeno prvaci Jugoslavije u amaterskom muziciranju na tamburama. Isti ovakav uspjeh postiglo je društvo 1976. godine, a 1974. i 1978. osvojilo je srebrnu plaketu kao dokaz visoke kvalitete.

Rezimirajući 10-godišnji rad društva »F. Livadić«, treba naglasiti da je ustrajno vježbanje, redovito podmlađivanje članova, atraktivni repertoar, te kvalitetno sviranje omogućilo društvu da postiže uspjeh za uspjehom.

Društvo je 4 puta gostovalo u Zapadnoj Njemačkoj, dva puta u Austriji, priredilo je koncert u Valjevu, Titovom Velesu, Prilepu, Foči, Majdanpeku, Osijeku, Crikvenici, Novom Vinodolskom, Splitu, Prelogu, Đurđevcu, Zaboku, Zlataru, Krapini, Zagrebu, Sesvetama, Dugom Selu, Čazmi, Velikoj Gorici, Zelini te u mnogim drugim mjestima.

Repertoar orkestra nastao je za potrebe akademija, smotri i godišnjih koncerata u Samoboru.

Prvi godišnji koncert čine samoborske pjesme i najpoznatije melodije s krapinskog festivala. Zatim slijede godišnji koncerti pod nazivom »Samoborske popijevke«, pa »Uzmi ove ruže« (starogradske pjesme i romanse), »Večer uz tamburu« (folklor, koncertne i zabavne skladbe), »Od Gerschwina do rocka«.

Uvježbano je ukupno preko 200 skladbi raznih stilova: narodnih pjesama i kola, starogradskih pjesama i romansi, koncertnih i zabavnih skladbi.

Uz orkestar od osnutka društva pjeva vokalni solist tenor Franjo Gluščić, a od ženskih solista valja istaknuti Mariju Celizić, Vesnu Modrić i Ančicu Žibrat.

Uz sviranje članovi društva njeguju i folklorno pjevanje.

Društvo je do sada snimilo oko 50 skladbi za potrebe Radio Zagreba.

Diskografska kuća »Jugoton« snimila je tri ploče i to: »Sedam sekretara SKOJ-a« s Marijom Celizić i Franjom Gluščićem, zatim ploča »Samoborske zdravice« i veliku ploču pod naslovom »TD Ferdo Livadić« sa folklornim skupnim pjevanjem i solistima Ančicom Žibrat i Franjom Gluščićem.

Orkestar ima kvalitetne tambure kvartnog sistema izrađene u Subotici.

Ova bogata aktivnost zahtjevala je velike napore upravnog odbora, pa treba istaknuti marljivost i upornost dugogodišnjeg tajnika Franje Gunčića, prvog predsjednika Stanka Vugrinca, te sadašnjeg tajnika Adolfa Paara. Dragocjena je i pomoć Jože Prudeusa i Alojza Grosa oko sastavljanja konferansi i scenografije.

No svakako glavni teret brojnih nastupa leži na entuzijazmu, discipliniranosti i amaterskoj upornosti marljivih svirača orkestra, koji nikad nisu žalili slobodnog vremena za redovno vježbanje i nastupe, kojih je nekad znalo biti i previše.

Jedino ljubav prema glazbi, ljubav prema tamburi, te pljesak i oduševljenje publike, mogli su učiniti da volja za rad kod svirača ne popusti, a ni kod njihovog dugogodišnjeg dirigenta.

Generacije mladih svirača koji svake godine pristižu u društvo nastavit će tradiciju kvalitetnog muziciranja na ovom našem narodnom glazbalu — tamburi.

U Samoboru, ožujka 1982.

Ž. Bradić

Stvarali osnove glazbe u Samoboru

Samoborska škola neprekidno radi 450 godina. Uz opismenjavanje učenika učitelji Josip Herović i kasnije Josip Vanjek sistematski su u svom učiteljskom pozivu učili note i osnove glazbe kao i sviranje na pojedinim instrumentima. To je bilo u vrijeme dolaska na školu učitelja Josipa Herovića (1799.) i kasnije Josipa Vanjeka (1866.). Ta orjentacija i sklonost glazbi samoborskih učitelja privukla je i talentiranog Ferdu Livadića i obogatila mu saznanja o njoj. Kroz taj period školovanja glazbenika potaknuto je i osnivanje glazbenih društava. Među prvim osnutak samoborske glazbe 1807., pa HPD »Jeka« 1874. godine, dok se o sviranju na tamburama čuje negdje poslije 1890. godine.

1847. godine u Osijeku je Pajo Kolarić organizirao prvi tamburaški zbor u Hrvatskoj. Iz Osijeka putovi tamburice 1882. vode u Zagreb i u naše mjesto u kulturno-umjetničkoj misiji. U takvoj sredini gdje je žario ilirski preporod a i inače okupljali se Herović, Livadić, Vanjek i drugi nosioci kulturnih djelatnosti nacionalni instrument tamburica naišao je na dobar prihvat. Tu su postojali brojni dodiri između Samobora i Zagreba, tu je i Franjo Kuhač imao neposredne susrete s Livadićem. Iz svih tih suradnja i prenosa ideja i iskustva rano se poslije Osijeka osnivaju tamburaški orkestri u Samoboru i okolici.

Josip Herović radio je na dužnosti učitelja Samoborske pučke škole. On je pokrenuo u školi i učenje nota i osnove glazbe te sviranje na pojedinim instrumentima. Uz zasluge razvoja škole i školstva u Samoboru stekao je velike zasluge za osnutak samoborske glazbe 1807, koja neprekidno djeluje do danas i 1977. proslavila je svoju 170-godišnjicu.

Josip Vanjek naslijedio je na školi Herovića kao učitelj. Sa solidnim glazbenim obrazovanjem (gusle, glasovir, orgulje) vodi limenu glazbu, stvara gudački orkestar s naprednim đacima. 1874. godine osniva Hrvatsko pjevačko društvo »Jeka«. Piše skladbe i pridonosi glazbenom obrazovanju.

Ferdo Wiesner-Livadić (1798—1879.) rođen je u Celju. Kao dijete doselio je s roditeljima u Samobor. Odrastao vodio je privatno gospodarstvo, a u slobodno vrijeme s puno darovitosti bavi se glazbom. Od skromne glazbene naobrazbe razvio se svojom darovitosti do skladatelja brojnih djela. Neka od tih djela ostala su trajne vrijednosti. U njegovom domu u Samoboru odvijao se živahan društveno-politički život. To je naročito bilo izraženo za vrijeme ilirskog preporoda, jer su se u njegovu domu okupljali brojni značajni ilirci.

Posebno ostavlja tragove njegov susret s muzikologom Franjom Kuhačem-Kochom, zaslužnim sabiračem našeg narodnog blaga. Vidljivo je da su ti njegovi susreti i prijateljevanja prelazili okvire Samobora.

U Samoboru F. Livadić ima zasluge za brigu oko održavanja škole, zatim za kulturne sadržaje, a iznad svega u glazbenom djelovanju. On je kompozitor uspjelih popijevaka. Kod mladih hrvatskih kompozitora uživa izvanredan ugled kao ilirski skladatelj. Uz brojne skladbe u vrijeme buđenja nacionalne svijesti u Hrvatskoj u njegovu domu u Samoboru uglazbio je zajedno s Gajem budnicu »Još Hrvatska nij' propala« (1833.). Muzikolog Franjo Kuhač posvetio je pažnju popisivanju brojnih kompozicija Ferde Livadića. On je sastavio popis oko 300 kompozicija što govori samo za sebe da je jedan od stupova razvoja glazbe na ovom području.

Prvo društvo krajem 19. st.

U cilju da se koliko-toliko na jednom mjestu nađe što više objelodanjenih podataka o tamburaškim orkestrima u Samoboru uspjeli smo prikupiti nekoliko snimaka i napisa koje ovdje objavljujemo. Nažalost, opisi slika su nedorečeni, jer nekih detaljnih podataka o imenima nema ili je premalo vremena da ih se sve preispita. Ali što je, tu je — da se u potpunosti ne izgubi iz dokumentacije.

U nastavku donosimo posjedujuće snimke i poznate tekstove za prilog povijesti tamburaške glazbe u Samoboru:

O tamburaškim društvima i njihovim počecima piše Milan Lang u svom djelu: »Samobor, narodni život i običaji« (Tiskano u izdanjima Zbornika u godinama pred prvi rat 1914. godine.). On navodi da su ona niknula u ono doba kad se diljem domovine počeše osnivati tamburaška društva. U to prvo vrijeme ta tamburaška društva ili kak su ih zvali »mužika« za razliku od »velikih mužikaša« čine sastav od po 4 svirača. Svirali su prigodom čestitanja i u gostionicama, obično kod kuće i po okolici, gdje su bili naručivani. Svirači su pojedini obrtnici i radnici. Ističe postojanje tamburaškog zbora u Hrvatskom pjevačkom društvu »Jeka«, koji je morao postojati negdje oko 1890. Kratak je bio vijek Tamburaškog zbora u »Jeki«. Vjerojatno nije bilo nešto sređeno s njegovim statusom, jer su se javili nesporazumi između tamburaškog zbora i pjevača i to u tako oštrom obliku da »Jeka« nije mogla proslaviti svoju 20-godišnjicu.

O postojanju Tamburaškog zbora pjevačkog društva »Jeke« 1895. godine u posjedu smo njegove pozivnice na koncert čiji snimak donosimo na ovoj stranici — desno. Na drugoj strani te pozivnice na koncert nalazi se:

»Program: 1. Bosiljevac-Farkaš: Poputnica Hrvatske, udara tamburaški zbor; 2. Majer: Prelo, udara tamburaški zbor; 3. Gj. Eisenhut: Moja ljubav, pjeva kvartet; 4. Farkaš: karišik hrvat. napjeva, udara tamburaški zbor; 5. Ipavec: Mraku, pjeva kvartet; 6. Katkić: Zbogom more, udara tamburaški zbor.«

Tamburaški zbor pjevačkog društva „JEKE“
u Samoboru priredjuje u subotu dne 13. srpnja 1895.
u društvenim prostorijama

KONCERAT

pak mu je čast i Vaše gospodstvo na isti najuljudnije pozvati.

Počstak 9 i ½ u veče.

Ulazne ciene: sjedala u prvim redovima 1 for., u ostalim 70 nč., stajanje 50 nč.

Odbor.

Tisak A. Hrusine u Zagrebu.

Najstariji dokument: poziv na koncert Tamburaškog zbora pjevačkog društva »JEKA« iz 1895. godine

Sačuvani dokumenti upoznaju nas...

KULTURNA PROŠLOST SAMOBORA...

Samobor ima bogatu kulturnu prošlost. Dio te povijesti vezan je i uz glazbena stremljenja ovoga kraja. U ovih nekoliko redaka podsjećamo se tamburaških zborova koji na ovom području kroz devet decenija postoje i uspješno rade.

Na slici po svim znacima je Samoborski radnički tamburaški zbor snimljen u dvorištu A. Razuma u Samoboru, Perkovčeva ulica (sada zgrada trgovačkog poduzeća SAMA). Slika je snimljena 1901. godine. U sredini zborovođa Antun Razum, a ostali nepoznati.

SAMOBORSKI RADNIČKI TAMBURAŠKI ZBOR

Samoborski radnički tamburaški zbor održao je 16. svibnja 1901. koncert. Kvaliteta toga zbora je vidljiva, jer u svome programu ima teže kompozicije npr. **Serenada** F. Schuberta, a 1903. odlomke iz opere **Prodana nevjesta** B. Smetane, zatim dijelove iz prve naše operete **Momci na brod** Ivana Zajca.

SELJAČKO TAMBURAŠKO DRUŠTVO U SV. MARTINU

Interesantno je ovom prilikom navesti da je 6. siječnja 1899. u dvorani »Jeke« u Samoboru priredilo koncert Seljačko tamburaško društvo iz Sv. Martina pod Okićem. Vrijedno je tu podvući samo postojanje tog društva i njegova suradnja s »Jekom«, kao i nastup za javnost Samobora.

TAMBURAŠKI ZBOR PUČKE KNJIŽNICE I ČITAONICE ISKAZAO SE...

1904. novi podatak govori da Pučka knjižnica i čitaonica ima i tamburaški zbor koji se u javnosti prikazao već nekoliko puta s lijepim uspjehom. Poslije tih uspjeha ukratko je izgleda nastupila stagnacija u radu tamburaškog zbora jer se spominje za proslave 25-godišnjice Pučke knjižnice i čitaonice ponovno njegovo osnivanje 1907. godine.

ZA USPOMENU ZBOROVOĐI

O postojanju Tamburaškog zbora u Samoboru prije prvog rata (1911.) u obitelji Zdravka Strmoli sačuvan je spomen-sat s tekstom, poklonjen zborovođi prigodom njegova vjenčana dana. Tekst glasi:

»Uspomena našem tamburaškom zborovođi Franji Strmoliju — prigodom Njegova Vjenčanog Dana — Samobor 1. lipnja 1911.«

Slijede imena potpisnika »Uspomene«: Bedeničić Ivan, Bedeničić Stjepan, Doltar Franjo, Kovač Đuro, Mahović Leo, Noršić Mijo, Spehnjak Đuro, Šoštarić Ivan, Turovec Franjo, Turovec Janko, Wintersteiger Zdravko, Unetić Ivan.

Ovo ukazuje na to da se unutar glazbe gajila društvena aktivnost u raznim prigodama.

GODINE 1907. OSNOVAN TAMBURAŠKI ZBOR PRI PUČKOJ KNJIŽNICI I ČITAONICI U SAMOBORU

Prigodom proslave 25-godišnjice Pučke knjižnice i čitaonice u Samoboru 1927. godine tiskan je Spomen-spis koji je obrađivao kratki historijat rada. Za ovu svrhu interesantno je što je prethodilo osnutku tamburaškog zbora i pojedinosti oko toga. Ističe se u Spomen-spisu da je od početka bila želja članova da se osnuje u društvu bilo pjevački bilo tamburaški zbor. No to nije bilo ostvarivo, jer za tambure nije bilo novaca, a za pjevanje nije bilo ljudi, a niti zborovođe! Kad je knjižnica preseljena iz male sobice kuće Filipca (Gornji kraj 13) u Starogradsku ulicu 33, kuću Petra Borseta, a onda opet u kuću Matijaščić u Stražničkoj ul., a pod kraj 1918. u prostorije u Samostanskoj ulici — vlasništvo trgovišta Samobor — pružili su se bolji uvjeti rada. Evo, što o tom piše u Spomen-spisu:

»Tekar sada, kad je čitaonica preselila iz Gornjeg kraja, razvila je ona pod predsjedništvom g. Filipca življi rad. Ne samo što je broj članstva

Tamburaški zbor Pučke knjižnice i čitaonice 1915. godine. Sjede na tlu — s lijeva: Zdravko Wintersteiger, Franjo Orgulan, Stjepan Cimermančić. Sjede — s lijeva: Đuro Herceg, Miško Herceg, Josip Bernscherer. Stoje — s lijeva: Stjepan Mataušić, Josip Mataušić, Drago Bedeničić, Franjo Bastijančić.

kolosalno porastao i što se knjižnica više nego podvostručila, nego je i inače djelovanje društva odlično. God. 1907. osniva se tamburaški zbor, koji je kasnije pod ravnanjem gg. Franje **Strmolija,** Zdravka **Wintersteigera,** Mije **Hercega,** Josipa **Bernscherera** i Bernarda **Sirovice** bio na potpunoj visini, priređujući koncerte i sudjelujući kod zabava, kako svoga, tako i ostalih dom. društava. — Društvene zabave održavaju se redovno, godišnje po dva puta (kod »Grada Trsta« i u Pansionu), a osim toga priređuje društvo izlete i sudjeluje kod raznih svečanosti. I desetogodišnjicu svoga opstanka slavi ono, dne 17. IV. 1911. na svečani način...

U tom marljivom radu zateče ga i svjetski rat. Odsada kroz četiri godine društvo jedva životari, ne pokazujući — što je posve razumljivo — gotovo nikakva znaka života. No zato kroz nekoliko godina poslije rata rad je u društvu tako mnogostruk i živ, kakav još nije bio do sada. U to vrijeme — nakon zahvale g. Filipca — stoje na čelu društva gg. dr Iso Pesić, Ivan Jurković i Milan Turovec. Pored obnovljenog tamburaškog zbora društvo nastoji da u svojoj sredini osnuje i diletantski zbor, koja mu misao uz pomoć g. Frana Hrčića i gđice Julke Levak sretno uspije . . . «

U SAMOBORU SU POSTOJALI. . .

(1895—1941.)

— Tamburaški zbor pjevačkog društva »Jeka« (1895.)

— Samoborski radnički tamburaški zbor (1901.)

— Tamburaški zbor Pučke knjižnice i čitaonice (1904.)

— Tamburaški zbor u tekstilnoj tvornici »Setalana« (1934.)

— Tamburaški zbor u Gornjem kraju (1936.)

Tamburaški zbor Pučke knjižnice i čitaonice u Samoboru snimljen 1918. godine kod mosta na Vugrinšćaku. Sjede na zemlji — s lijeva: Franjo Tonšetić, Viktor Štemberger, Josip Turovec, Stanko Kompare, Stjepan Herceg. Sjede u drugom redu — s lijeva: N. N., Vlado Šimec, Josip Bernscherer (zborovođa), Franjo Molan, Stanko Tkalčić. Stoje — s lijeva: Stjepan Tonšetić, Josip Mataušić, Josip Kompare, Stjepan Mataušić, Ivan Herceg, Milan Šoštarić.

TAMBURAŠKI ZBOR PUČKE KNJIŽNICE I ČITAONICE

Tamburaški zbor Pučke knjižnice i čitaonice koji vuče svoje porijeklo od početka dvadesetog stoljeća imao je najdulji vijek postojanja do 1941. godine. Zborom su rukovodili kroz godine: Franjo Strmoli, Zdravko Wintersteiger, Mijo Herceg, Josip Bernscherer, Bernard Sirovica i dr.

PROSLAVA 30-GODIŠNJICE TAMBURAŠKOG ZBORA

21. srpnja 1929. okupili su se u Anindolu na Kraljici prirode članovi i njihove obitelji Tamburaškog zbora u Samoboru. Cilj njihova skupa je obilježen kao proslava 30-godišnjice Tamburaškog zbora Pučke knjižnice i čitaonice.

TAMBURAŠKI ZBOR U TEKSTILNOJ TVORNICI »SETALANA«

U tekstilnoj tvornici »Setalana« u Samoboru postojao je od 1934. godine radnički tamburaški zbor. Radnici članovi zbora su iz Samobora i okolnih sela. Zborom je rukovodio Josip Bernscherer iz Samobora.

Tamburaški zbor Pučke knjižnice i čitaonice 1926. godine pod vodstvom Bernarda Sirovice (u sredini). Sjede na tlu — s lijeva: Adolf Paar, Franjo Mataušić, Maks Turovec. Sjede u drugom redu — s lijeva: Ivan Vene, Vladimir Šoštarić, Anica Žibrat-Leite, Bernard Sirovica, Vilim Golešić, Rudolf Kuntarić, Stjepan Šaban. Stoje — s lijeva: Franjo Tonšetić, Novosel, Franjo Noršić, Josip Mataušić, Ivan Pernar.

Tamburaški zbor radnika Tekstilne tvornice »Setalana« u Samoboru 1936. godine. Sjede na podu — s lijeva: Ivan Rozijan, Laci Benković, Ivan Celižić. Drugi red — s lijeva: N. N., Josip Fuke, Franjo Herceg, Josip Bernscherer (zborovođa), Dragutin Rozijan, Josip Librić, Ivica Podlogar. Stoje u trećem redu — s lijeva: Jurica Ivanščak, Bartol N., Mijo Prahin, N. N., Franjo Noršić, N. N. Stoje u četvrtom redu — s lijeva: N.N., Franjo Hribar, Zvonko Trepo, Tomo Sirovica, N. N., Drago Celižić.

Tamburaški zbor u Gornjem Kraju 1921. godine. Stoje — s lijeva na desno: Franjo Herceg (u vojničkom), Milan Herceg, Drago Herceg, Ivan Herceg; sjede — s lijeva na desno: Anton Herceg, Janko Žibrat, Đuro Herceg, Ivan Pernar, Alojz Herceg; sjede na podu — s lijeva na desno: Marko Herceg, Juraj Noršić, Maks Novak.

Proslava 30-godišnjice osnutka Tamburaškog zbora u Samoboru 21. srpnja 1929. godine na Kraljici prirode. Na slici stoje s lijeva: Bernard Sirovica, Rudo Kuntarić, Franjo Tonšetić, Alojz Sirovica, Viktor Matota, Antun Razum, Fran Hrčić, Vladimir Presečki, Stjepan Šoić, Ljubo Paar, Mijo Prebeg. Sjede s lijeva na desno: Štefica Strmoli, Fanika Strmoli, Lizika Sirovica, Marijana Razum, Marijana Razum st., Marica Presečki, Štef Hrčić, Franjo Strmoli, Franjo Hudoklin, Drago Ivanščak.

TAMBURAŠKI ZBOR U GORNJEM KRAJU

Udaljenost Gornjeg Kraja od Donjeg kraja Samobora, imala je za posljedicu da su se svirači u tamburaškim zborovima odvajali od zbora Pučke knjižnice i čitaonice i osnivali svoje sastave u Gornjem kraju. Ti su zborovi uglavnom postojali između dva rata.

Tamburaški zbor u Gornjem Kraju 1936. godine. Stoje — s lijeva na desno: Drago Šplajt, Martin Stanić, Milan Kuhar, Vilim Herceg, Alojz Šplajt; sjede — s lijeva: Vlado Herceg, Mijo Bišćan, Franjo Medved, Franjo Koščica, Ignac Herceg, Juraj Šplajt, Stjepan Bišćan; sjede na zemlji — s lijeva: Josip Matijaščić, Albert Herceg, Franjo Novak.

Živnulo je po oslobođenju

Za vrijeme okupacije zamro je rad tamburaških društava u Samoboru. Po oslobođenju postepeno su se pribirala društva u okolici u okviru Seljačke sloge, u Samoboru je osnovano KUD »I. G. Kovačić«, u Kerestincu »Bratstvo« nastavlja svojim radom, javljaju se tamburaške grupe po školama, Samoboru, Bregani, Nedjelji, Martinu, Rudama. S ovakvim raznim sastavima, povezano s narodnim folklorom, pjesmama i plesovima održavaju se kulturno-umjetničke smotre na nivou općine. U tom vremenu oscilira rad pojedinih tamburaških zborova, koji se početnički javljaju i negdje zamire rad. U 1960. u mjesecu siječnju koncertima i nastupima na Radio Zagrebu KUD »Bratstvo« Kerestinec obilježilo je svoju 25-godišnjicu, predvođeno svojim dugogodišnjim dirigentom Mirkom Rihterom. Nakon izvjesnog vremena rad društva u Kerestincu se gasi.

Tamburaški zbor KUD »I. G. Kovačić« u Samoboru 1953. godine. Manji sastav: Mijo Petrokov-Saraga, Drago Beljak, Elizabeta Bilić-Franc, Stevo Barbulov, Drago Mučnjak, Slavko Čokanović. Nedostaju ostali članovi zbora: Viktor Rešetar, Ivica Beljak, Mijo Kufrin, Stjepan Beljak i Ivica Sokolović.

MEĐU PRVIMA U ŠKOLI UČENIKA U PRIVREDI

Poslije završetka rata 1945. godine prvi tamburaški orkestar započeo je raditi u Školi učenika u privredi. Voditelj orkestra bio je muzički učitelj Pavao Štefanac. On je ujedno vodio pjevački zbor KUD »I. G. Kovačić« u Samoboru. Poslije Štefanca tamburaški orkestar nekoliko godina vodio je Zvonimir Prelčec.

TAMBURAŠKI SASTAV U KUD »I. G. KOVAČIĆ«

U kulturno-umjetničkom društvu »I. G. Kovačić« u Samoboru (osnovano 1948.) uz ostale društvene sekcije radio je i tamburaški sastav. Kroz 10. godina vrlo uspješno nastupa, kako na priredbama, tako i zabavama u Samoboru i okolici. Sudjeluje i na turnejama i priredbama izvan općine Samobor. Rad KUD »I. G. Kovačić« zamro je kasnije tokom 1962. godine.

KULTURNO-UMJETNIČKE SMOTRE NA NIVOU OPĆINE

Dostignuća kulturno-umjetničke aktivnosti društva prezentirana su smotrama na nivou općine. S tim ciljem po oslobođenju je održano nekoliko kulturno-umjetničkih smotri općinskog značaja. Uz ogranke »Sloge« nastupala su i postojeća KUD »I. G. Kovačić« Samobor, »Bratstvo« Kerestinec, a posebno su održavane i smotre djece osnovnih škola. Na tim smotrama redovito su sudjelovali i tamburaški sastavi kao pratnja ili samostalno.

TAMBURAŠKI SASTAVI U SINDIKALNIM PODRUŽNICAMA

Osnivanjem i razvojem socijalističkih radnih organizacija radnici okupljeni u sindikalnim podružnicama razvijali su preko sekcija kulturno-prosvjetnu aktivnost. Neke od sekcija okupljale su tamburaške sastave redovito uz folklornu plesnu grupu. Ti sastavi održali su se kraće vrijeme. Njihovim prestankom pojedini svirači uključuju se u rad drugih postojećih društava u školi ili mjestu.

U tvornici čarapa »Sloboda« u Samoboru omladina osniva Tamburaški zbor 1955. godine. U to vrijeme muzički život u tvornici vodio je dirigent Zvonimir Prelčec. Zbor uz Prelčeca okuplja omladinac Marijan Galić, koji omladinu u tvornici zagrijava za tamburu. Zbor je svirao na tamburama »Farkaševa sistema«. Prestankom rada tamburaškog zbora u tvornici Galić okuplja pionire i omladinu Gornjeg kraja i posuđenim tamburama tvornice čarapa osniva pionirski tamburaški zbor. 1958. ti svirači uključili se u Tamburaški orkestar Osnovne škole »Janko Mišić« u Samoboru.

Ciglana »Naprijed« također ima svoj tamburaški zbor (1951—1956.). Njegov voditelj je Josip Bernscherer. Kratko vrijeme oko 1950. postoje tamburaški sastavi u »Elektronu« (danas »Rade Končar«) i »Chromosu«. Posljednju godinu u »Chromosu« započeo je ponovo radom manji tamburaški sastav.

VODITELJI TAMBURAŠKIH ORKESTARA U SAMOBORU 1945—1960.

Sretna je okolnost da u Samoboru po oslobođenju živi nekoliko sposobnih muzičara. Velik je njihov udio u osnutku i radu prvih tamburaških sastava. Navodimo neke od njih:

Pavao Štefanac (1947.)
Ignac Herceg (1947.)
Zvonimir Prelčec (1950.)
Stevo Barbulov (1953.)
Marijan Galić (1955.)
Josip Bernscherer (1956.)
Željko Bradić (1958.)

Tamburaški zbor radnika ciglane »Naprijed« 1956. godine. Stoje — s lijeva: Franjo Jednar, Franjo Župančić, Filip Vrbančić, Franjo Jednar, Stjepan Jednar, Ivan Černoš. U sredini — s lijeva: Filip Matković, Tomo Matković, Fanika Majcen, Julika Čiček, Josip Bernscherer, Nada Beljak, Barica Matković, Josip Majcen. Sjede na podu — s lijeva: Stanko Matković, Stjepan Matković, Mirko Hribar.

Sistematski rad u školama

OKUPLJANJE UČENIKA U TAMBURAŠKI ORKESTAR

U prošlosti J. Herović i kasnije J. Vanjek učitelji u samoborskoj školi okupljali su učenike uz učenje nota i osnove glazbe. Postignuto znanje primjenjeno u životnoj praksi vidjelo se u osnutku Samoborske limene glazbe (1807.) i Hrvatskog pjevačkog društva »Jeka« (1874.), kao i tamburaških zborova (1895.).

U novije vrijeme slično se krenulo u samoborskim školama. Primat u tome ima Osnovna škola »Janko Mišić« Samobor. U toj školi nastavnik muzike Željko Bradić školske godine 1958/59. okuplja 14-oricu učenika za svirku na tamburici, a škola u istom cilju nabavlja tambure tzv. »Jankovićeva« sistema. Taj prvi tamburaški orkestar svojom kvalitetom sviranja utirao je nov odnos u shvaćanjima prema tamburici.

Od tada svjedoci smo uzlaznog perioda u razvitku tamburaških orkestara prvenstveno u školama, a zatim van škole u Samoboru. Po završetku škola svirači se uključuju u Tamburaško društvo »Ferdo Livadić« Samobor, koje već deset godina spada u vrh najboljih u zemlji.

Prvi Tamburaški orkestar KUD »Mladi Samoborac« Osnovne škole »Janko Mišić« 1960. godine. Sjede u prvom redu — s lijeva: Krešo Profeta, Mladen Milek, Ančica Bezjak, Đurđica Bišćan, Miljenko Bradić, Jasenka Jednačak. U drugom redu — s lijeva: Antun Bišćan, Branka Nakić, Božo Gregorić, Dragomir Vlahović, Franjo Gunčić, Vlado Kunić. U sredini stoji: dirigent Željko Bradić.

Tamburaški orkestar KUD »Mladi Samoborac« Osnovne škole »Janko Mišić« znatno je narastao 1962. godine. Sjede u prvom redu — s lijeva: Krešo Profeta, Damir Baškarad, Nikola Cipek, Boro Horvat, Dragomir Vlahović, Vlado Jednačak, Miljenko Bradić, Jasenka Jednačak, Mladen Milek. Sjede u drugom redu — s lijeva: Veljko Cipek, Zdravko Strmoli, Jasminka Baškarad, Antun Gunčić, Ančica Bezjak, Dubravko Herceg, Radovan Vugrinec, Branka Nakić. Treći red — s lijeva: Vlado Kunić, dirigent Željko Bradić, Antun Bišćan, Zdenko Noršić, Sanjin Mahović, Marijan Pintar, Zlatko Noršić.

TAMBURAŠKI ORKESTAR PRI OŠ »J. MIŠIĆ« DEMONSTRATOR NA SEMINARIMA ZA TAMBURAŠKE DIRIGENTE U CRIKVENICI

1960, druge godine od osnutka, Omladinski tamburaški orkestar nastupa na Glazbenoj smotri zagrebačke regije u Hrvatskom glazbenom zavodu u Zagrebu.

Mladi tamburaški orkestar poslije dvije godine marljivog uvježbavanja bilježi brojne nastupe u Samoboru i Kerestincu, kao i van općine u Ludbregu, Delnicama, Zadru, Crikvenici i Zagrebu.

Uspješni koncerti iz dana u dan prezentiraju uspjehe i zagrijavaju interes građana i društveno-političkih organizacija za tamburicu.

Značajno je istaknuti da su prihodi samostalnih koncerata omogućili orkestru ljetovanje svake godine u ljetovalištima ferijalnog saveza u Zadru, Puntu i Puli.

Priznanje je mladom tamburaškom orkestru da služi kao demonstrator na ljetnim seminarima za tamburaške dirigente u Crikvenici, koji su održavani u organizaciji Prosvjetnog sabora Hrvatske.

I Radio Zagreb zapazio je kvalitetu orkestra te ga u dva navrata uključio u svoje emisije.

KVALITETNIM MUZICIRANJEM POSTEPENO RASTAO UGLED U PUBLICI . . .

Tamburaški orkestar pri Osnovnoj školi »Janko Mišić« održava prve koncerte u Samoboru. U početku je na premijerni koncert i reprizu slab odaziv publike. No i ono malo prisutnih su izvedbu programa pozdravili burnim aplauzima. U početku borilo se za renome tamburaških priredaba, jer je tamburica bila rijetko prisutna i to u nekim manjim sastavima.

TEŽE KOMPOZICIJE ZAINTERESIRALE MLADE . . .

Redovite probe tamburaša održavale su se dva puta tjedno. Veći interes privlači mlade za sviranje težih kompozicija koje zahtijevaju muziciranje — ali i mnogo truda u savladavanju dionica — što daleko odskače od običnog »nabijanja« po žicama.

DESETAK I VIŠE GODINA UPORNOG USPONA

Od 1958. do 1972. godine tamburaški orkestri u samoborskim školama upornim uvježbavanjem i nastupima u školi i javnim nastupima pred publikom su se sve više dokazivali. Njihovo vrhunsko muziciranje nosilo je priznanja građana, stručnih muzičkih foruma i društveno-političkih organizacija i sl. Sve su više traženi da sudjeluju u programima u čast svečanih godišnjica, na smotrama, koncertima diljem cijele zemlje. Ta česta angažiranost i pojavljivanje pred građanima ima svoj uzvratni odraz u populariziranju tamburaške glazbe u cjelini.

Stasanje učenika i prelazak na školovanje u Gimnaziju i otvaranje nove škole »Bogumil Toni« ima odraza u seljenju tamburaških orkestara i nastavnika muzike prema novim školskim prilikama. Tako postoje u školama:

1958/59. pionirski Tamburaški orkestar Osnovne škole »Janko Mišić«;

1959-1972. Tamburaški orkestar KUD »Mladi Samoborac« Osnovne škole »Janko Mišić«;

1963-1967. Omladinski tamburaški orkestar Gimnazije;

1972. Tamburaški orkestar KUD »Mladi Samoborac« Osnovne škole »Bogumil Toni« koji radi do danas s dva zbora »veliki« i »mali«;

1972. do danas u Osnovnoj školi »Janko Mišić« radi KUD »Iskrice«.

Usprkos svih tih promjena za istaknuti je da su tamburaški orkestri kroz sve te godine i nazive i škole održavali kvalitetan i priznat nivo glazbene tradicije.

Životopis tamburaša iz Spomen - knjige

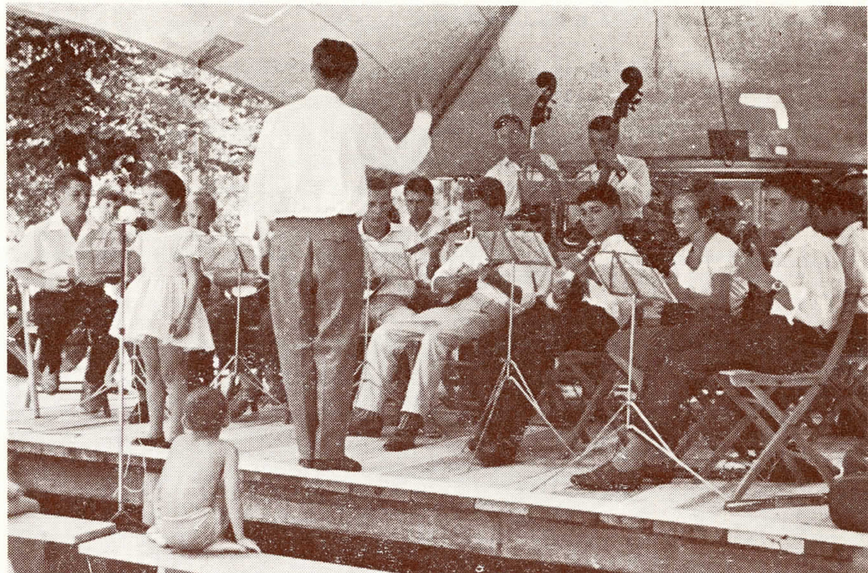
OSTALO JE ZABILJEŽENO 1962.:

TADA SU OBEĆANJA IZGLEDALA KAO SNOVI...

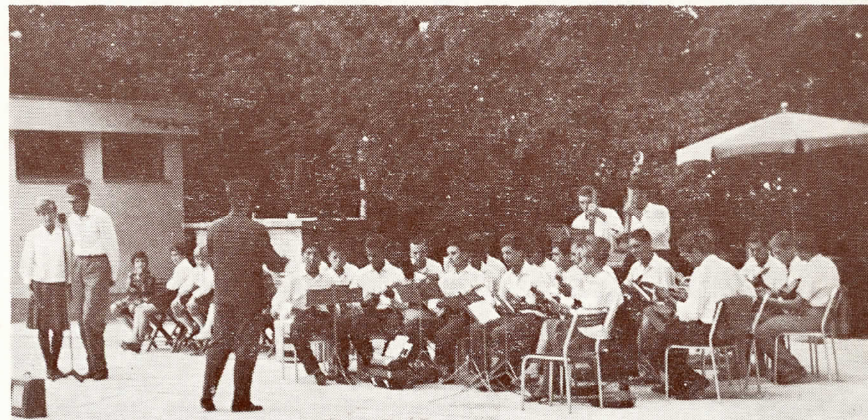
»Početkom ove godine nismo mnogo nastupali. Popunili smo naše tamburaške redove i broj članova naše grupe popeo se na 23. Prispjeli drugovi brzo su se snašli u našem krugu i već postoji vrlo mala razlika u sviranju.

Tokom ove školske godine posjetilo nas je mnogo drugova i drugarica, predstavnika muzičkih društava. Jedna od vrlo simpatičnih večeri uz tambure bila je srijeda 10. siječnja kad nas je posjetila delegacija iz Egipta i malo poslije njih drugovi iz Beograda koji su nam obećali sudjelovanje na Saveznoj smotri u Osijeku i također na Smotri dramskih KUD na Hvaru. Tada su nam ta obećanja izgledala kao snovi, ali sada kad smo se vratili iz Osijeka postoji velika mogućnost da ovog ljeta idemo na Hvar...«

(Iz Spomen-knjige članice Jasne Jednačak-Bišćan u Osvrtu na rad Tamburaškog orkestra Osnovne škole »Janko Mišić« od 1959—1962.)

Tamburaški orkestar KUD »Mladi Samoborac« Osnovne škole »Janko Mišić« 1962. godine svira na pikniku iseljenika na Šmidhenu. Prvi red — s lijeva: Krešo Profeta, Marijana Plevko, Nikola Cipek, Veljko Cipek, Dragomir Vlahović, Antun Bišćan, Miljenko Bradić, Vlado Jednačak, Antun Gunčić, Zdenko Noršić, Sanjin Mahović, Marijan Pintar, Jasenka Jednačak, Mladen Milek, Radovan Vugrinec.

Tamburaški orkestar Gimnazije Samobor za nastupa na iseljeničkom pikniku 1964. godine na Šmidhenu. Kod mikrofona: Ljerka Padarčić i Antun Bišćan. Prvi red — s lijeva: Marijana Plevko, Biserka Plevko, Miljenko Bradić, Drago Kristijan, Nikola Cipek, Jasenka Baškarad, Vlado Kunić, Boro Horvat, Krešo Mikić, Antun Gunčić, Franjo Gunčić, Branka Nakić, Vlado Jednačak, Mladen Milek, Radovan Vugrinec, Jasenka Jednačak, Dubravko Herceg, Milan Kordić, Sanjin Mahović, Zlatko Noršić, Marijan Pintar, Milan Perković, Jasminka Hlastec, Đurđa Novak.

DALJI SUSRETI S ISELJENICIMA

»... 15. 7. 1962. nastupali smo na »Pikniku« koji je Matica iseljenika priredila u čast naših iseljenika na Šmidhenovom kupalištu u Samoboru. Tom prilikom oko stotinu iseljenika koji su već preko mjesec dana boravili u našoj domovini obnavljalo je sjećanja na njima dragi Samobor i ostale naše krajeve. Tome smo nešto pridonijeli i mi, izvodeći većinom narodne pjesme ...«

(Iz Spomen-knjige članice tamburaškog orkestra Jasne Jednačak-Biščan)

»... 5. 8. 1962. priređen je drugi »Piknik« u čast naših iseljenika. Ova zabava priređena je također na Šmidhenovom kupalištu. Osim naših iseljenika tog dana je na kupalištu bilo više Samoboraca nego inače, a također i mnogo zagrebačkih gostiju.

Svirali smo prije podne i nama se čini da smo zadovoljili brojnu publiku, a naročito naše goste, iseljenike ...«

(Iz Spomen-knjige članice tamburaškog orkestra Jasne Jednačak-Biščan)

»... 16. 6. 1963. »Piknik« u čast našim iseljenicima priređen je u Anindolu. Svirali smo skoro jedan sat. U programu je nastupila porodica jednog od naših iseljenika. Na tamburama su vrlo lijepo izveli neke naše narodne pjesme na hrvatskom jeziku, što je svima bilo naročito drago.«

(Iz Spomen-knjige članice tamburaškog orkestra Jasne Jednačak-Biščan)

ISELJENICI NOSTALGIČNO ŽELJNI SVIRKE NA TAMBURICI

»... Kao Amerikanac došao sam ovdje željan naše narodne pjesme uz pratnju tambura. Zato vam zahvaljujem što se trudite da držite u visini naše narodne tambure.

Petar S. Metikoš — Phoenix Z. Arizona — SAD.«

Tako je svoje osjećanje zapisao u Spomen-knjigu iseljenik, prisutan na pikniku u Anindolu 1963.

NA OTVORENJU NOVE ŠKOLE U CELINAMA (9. IX 1962.)

Prigodom svečanosti u Celinama u Spomen-knjizi zapisano je: »Tamburaški zbor svojim nastupom uveličao svečano otvorenje škole u Celinama ...«

Tako je napisao Đuro Bregeš prosvjetni savjetnik, dok su brojni prisutni društveno-politički i prosvjetni radnici potpisali slijedeći tekst:

»... Zbor tamburaša može odigrati veliku ulogu na okupljanju omladine i djece, ne samo škola već i cijelog sela. Vaši su uspjesi veliki. Čestitam i želim još veće!

Milka Planinc«

Potpis Milke Planinc, tada načelnika sekretarijata za prosvetu i kulturu NO Zagreb slijedila su 23 potpisa prisutnih.

NA PROSLAVI 20-GODIŠNJICE PRVE PARTIZANSKE GIMNAZIJE U PISAROVINI

Tamburaški orkestar 1964. djeluje u Gimnaziji kao Tamburaški orkestar Gimnazije. 16. listopada 1964. nastupio je u programu proslave 20-godišnjice prve partizanske gimnazije u Pisarovini. Ocjenu o tome čitamo u Spomen-knjizi:

»... Vašim nastupom oduševili ste sve uzvanike među kojima se nalazio predsjednik Izvršnog vijeća SR Hrvatske, drug Mika Špiljak, njegova supruga Štefica Špiljak, načelnik za prosvjetu grada Zagreba, a što je navažnije ostali ste u trajnoj uspomeni mještanima u Pisarovini i svim ostalim uzvanicima proslave. — Vaš odani

Ivo Plasaj«

HVALEVRIJEDAN ORGANIZATOR

»... Za sve ove nastupe možemo zahvaliti jednom čovjeku, a to je drug Ivo Plasaj. On je organizator svih naših nastupa, a i zahvalni smo mu i zbog toga što je doveo drugove iz Gradišća, s kojima smo se odmah upoznali i sprijateljili ...«

(Iz Spomen-knjige članice Jasne Jednačak-Biščan u Osvrtu na rad Tamburaškog orkestra Osnovne škole »Janko Mišić« od 1959—1962.)

PRVI NASTUP NA FESTIVALU TAMBURAŠKE GLAZBE JUGOSLAVIJE U OSIJEKU

»... 2. 6. 1962. g. sudjelovali smo na II festivalu tamburaške glazbe Jugoslavije u Osijeku. Osijek je uzet kao festivalski grad u čast Paje Kolarića koji je među prvim osnivačima tamburaških orkestara. Bezbrojne zelene površine i ugodna atmosfera u ovom gradu ostavili su na nas vrlo lijep dojam. Prijaznost i gostoljubivost organizatora omogućili su nam da naš program izvedemo uspješno, zapravo ne nalazim izraz kojim bih mogla reći koliko je bilo naše zadovoljstvo. Na ovom festivalu sudjelovala su najbolja tamburaška društva naše zemlje. Najveći uspjeh ponovno je postigla »Tamburica« iz Zagreba. To su naši stariji drugovi koji već sedmu godinu čvrsto drže titulu prvaka...«

(Iz Spomen-knjige članice Jasne Jednačak-Bišćan u Osvrtu na rad Tamburaškog orkestra Osnovne škole »Janko Mišić« od 1959—1962.)

PISMENO PRIZNANJE SAVEZA UDRUŽENJA MUZIČARA HRVATSKE

Tamburaški zbor OŠ »J. Mišić« Samobor sudjelovao je 2. srpnja 1962. na II. festivalu tamburaške glazbe Jugoslavije u Osijeku. Nastupio je s dvije kompozicije Dragutina Hruze: »Tamburaški sastanak« i »San zaručnice«. Izvedba je bila besprijekorna i na sastanku zborovođa ocijenjeno je da je Tamburaški sastav iz Samobora pokazao najbolje muziciranje u pionirskoj konkurenciji. Istaknut je zborovođa Željko Bradić, a zbor je dobio pismeno priznanje od Saveza udruženja muzičara Hrvatske.

SUSRET S PRVIM ANSAMBLOM DJECE NAŠIH ISELJENIKA

».. Osim naših domaćih društava na ovom festivalu sudjelovala je i »Tamburica« iz USA. To je tamburaški orkestar koji se sastoji od 40 naših iseljenika. Slušali smo ih i njihovo sviranje dovelo nas je do toga da smo počeli razmišljati o divnoj budućnosti koja nas čeka negdje daleko. Iste te tamburaše dočekali smo 1. VI. 1962. na aerodromu u Zagrebu, kamo su stigli direktno iz New Yorka. Bila nam je to velika čast, tim više što smo ih dva dana kasnije i slušali. I oni i svi ostali zborovi-učesnici festivala, a koji su bolji od nas, dali su nam volju za daljnji rad kako bismo ih i mi dostigli. Ne znamo kada će to biti, ali sigurni smo da će biti ...«

(Iz Spomen-knjige članice tamburaškog orkestra Jasne Jednačak-Bišćan)

Nastup Tamburaškog orkestra KUD »Mladi Samoborac« Osnovne škole »Janko Mišić« 1965. godine na završnom koncertu III festivala tamburaške glazbe Jugoslavije u Osijeku. Orkestrom rukovodi Željko Bradić. U prvom redu sjede — s lijeva: Miljenko Bradić, Drago Kristijan, Vlado Kizivat, Berislav Horvat, Amir Hamzić, Tomica Milek, Dubravko Herceg, Radovan Vugrinec, Jasna Jednačak. U drugom redu sjede — s lijeva: Antun Gunčić, Vlado Mataušić, Zdenko Kristijan, Franjo Gunčić, Jasminka Hlastec, Vlado Kunić, Krešo Mikić, Miljenko Perković, Marijan Pintar, Zlatko Noršić. Stoje — s lijeva: Milan Kordić, Zdenko Noršić, Sanjin Mahović.

ZAPAŽEN — TAMBURAŠKI ORKESTAR KREĆE NA TURNEJU U GRADIŠĆE

Pet godina postojanja i nastupa na raznim priredbama tamburaški orkestar Osnovne škole »J. Mišić« ima ugled kojim se upućuje na turneju kroz sela Gradišćanskih Hrvata u Austriji. Gradišćani su u svojim novinama lijepo obradili tu turneju tamburaškog zbora.

»HRVATSKE NOVINE« O TURNEJI SAMOBORSKIH TAMBURAŠA PO GRADIŠĆU

Glasnik gradišćanskih Hrvata u Austriji »Hrvatske novine« u svom 27 broju od 6. jula 1963. među ostalim donose:

Tamburaški orkestar iz Samobora bio je na 10-dnevnoj turneji po selima Gradišćanskih Hrvata u Gradišću.

»Samobor je lepi varoš...

(Vrlo uspješni turnej samoborskih tamburašev kroz Gradišće).

U času od 20. do 30. juna boravio je kod nas u Gradišću tamburaški zbor gimnazije u Samoboru, pojačan s učenicima osnovne škole kao solisti. Već dugo prije ovoga turneja došao je glas u naša sela i povidao, kako dobar orkestar ima nastavnik za muzički odgoj Željko Bradić u starodrevnom Samoboru, gradiću nedaleko Zagreba s prik 3000 stanovnikov, ki se kao napredni i dobri gospodari i radniki mimo drugoga bavu i s vinogojstvom. Radi toga se i nije čuditi, da se uz dobru kapljicu samoborskoga rodi i mnoga vedra vesela pjesma i popijevka...«

«Da su Samoborci osebno nadareni ča se tiče samoga tamburanja i da uživaju punim pravom svoj dobar glas, o tom smo se mogli mi Hrvati u Gradišću najbolje sami osvidočiti. Da odmah na početku ustanovim, dirigentu Željku Bradiću ugodalo se je da vodi tamburaše i tamburašice po broju 24, i pet solistov (Med njimi jedan dičak) do takve visine, ka se more miriti samo međunarodnimi mirilami. Svejedno da li je to sviranje ili pjevanje sve se izvađa tako egzaktno i tako kultivirano, da je pravi užitak slušati. Moglo bi se reći, da je svaki pojedini svirač i pjevač mali solist, ki obiće za budučnost mnogo, ako bude u ovom smiru dalje radio...«

»... Čim su stigli Samoborci k nama u Gradišće nastupili su u Sabari, Čembi, Bandolu (u međuvrimenu svirali su osebno i za školsku dicu), u Čajti, Šuševu, Malom Borištofu, Rasporku, Vulkaproderštofu, Klimpuhu i Uzlopu. U četvrtak, 27., bili su si razgledati i Beč.

Samo program bio je isto vrlo zgodno izabran i opširan. Prvi dio bio je ozbiljnijega karaktera. Među izvedenimi pjesmami bili su zastupani i koncertni komadi svitskih kompozitorov, tako Jakova Gotovca, Franz Schuberta i Jaques Offenbacha. Drugi dio sadržavao je vijenac krasnih narodnih pjesam iz svih krajev Jugoslavije. Program se je uvijek završio s našom »Hrvat mi je otac« ... «

»... Mi u Gradišću sada znamo, da je Samobor ne samo lepa varoš, nego da se onde nalazi i jedan od najboljih ako ne i najbolji školski tamburaški zbor, kim se more ova općina punim pravom ponositi. Postoji samo jedina želja, da bi se čim prije vidili. Sigurno su se i

ovom prilikom sklopile mnoge privatne veze, ke pak od svoje strani pridonašaju svoj dio k boljemu razumijevanju ne samo med krvnom braćom nego i med narodi . . . «

SRDAČAN PRIJEM U SELIMA GRADIŠĆA

Prvo selo u kojem se gostovalo u Gradišću bilo je Sabara (Zuberbach) gdje je upriličen lijep prijem. Jedan je mještanin u Spomen-knjizi napisao: » . . . Na drag uspomen iz Sabare gdje ste na 20. 6. 1963. nastupali našim dragim sestram i bratom iz naše stare domovine. Kroz Vaše krasno i izvrsno sviranje donesli ste nam našu staru domovinu u naše selo i svako srce se je razveselilo i čutilo, da Vi Hrvati iz juga i mi Gradišćani skupa slišimo i jesmo jedna obitelj. Neka nas dalje bratinska ljubav veže i velimo Vam sada samo — doviđenja!

Friedrich Martinkovich«

NOVA PRIZNANJA TAMBURAŠIMA IZ SAMOBORA

U programu 20-godišnjice oslobođenja Gračaca (9. XII 1964.) nastupio je Omladinski tamburaški orkestar Gimnazije Samobor s grupom pjevača solista OŠ »J. Mišić«. Za uspješan nastup je u ime Saveza muzičkih društava i organizacija Hrvatske predsjednik Ivan Furić uputio čestitke zborovođi Željku Bradiću i istakao da Tamburaški orkestar ovog uzrasta slovi kao najbolji u Hrvatskoj, ako ne i u zemlji.

Samoborski tamburaši u drugim društvima

Odlaskom na studije dosadašnji samoborski tamburaši aktivno su se uključili u KUD »Joža Vlahović« i čine njegov tamburaški sastav. U tom sastavu tokom 1968. godine su na turneji i nastupima na jugu Italije, Siciliji, San Marino, te u Bugarskoj gdje su sudjelovali na IX svjetskom festivalu omladine i studenata. U Bugarskoj su svirci osvojili dvije srebrne medalje. Sudjelovali su dalje u Bukureštu (Rumunjska) na internacionalnom festivalu folklora »Romania 69« gdje je primljena zlatna medalja za osvojeno prvo mjesto i naslov Laureata. Iste godine sudjelovali su na festivalu u Nizozemskoj, a 1970. godine boravili na turneji u Engleskoj, Francuskoj, Španjolskoj (Andora). Značajna je njihova turneja i nastup u Aziji do Indije (Nepal, Irak, Kuvait).

Neki od samoborskih tamburaša i danas sviraju u profesionalnom tamburaškom orkestru Radio Zagreba i drugdje.

Odlaskom na studije članovi samoborskih tamburaških orkestara uključeni su u KUD »Joža Vlahović« u Zagrebu s kojim sudjeluju na turnejama i priredbama. Na slici ih vidimo u Rumunjskoj gdje su u Bukureštu nastupili na internacionalnom festivalu folklora »Romania '69«. Čuče — s lijeva: Marijan Jakopec, Jasna Bišćan, Miljenko Bradić. Stoje — s lijeva: Rajko Boltežar, Željko Bradić, Antun Bišćan, Drago Kristijan, Ranko Štengl, Dubravko Čačković. Ranijih godina nastupali su na turnejama »J. Vlahovića«: Dubravko Herceg, Milan Kordić, Radovan Vugrinec, Tihomir Šetinc.

Inicijative i osnutak TD „Ferdo Livadić"

SUSRET JEDNAKE ZAINTERESIRANOSTI I ŽELJA PRETHODIO OSNIVANJU TAMBURAŠKOG DRUŠTVA »FERDO LIVADIĆ«

Završavajući školovanje u osnovnoj školi ili gimnaziji, učenici članovi školskih tamburaških orkestara prestali su biti njihovi aktivni članovi. Takve omladine zadojene sviranjem na tamburi sve je više bilo u Samoboru. Željni obogatiti sadržaje života i razonodu, cijenili su ono što su tokom školskog perioda s područja muzike primili u sebe, a što im je nastavnik muzike Željko Bradić s puno entuzijazma uporno pružao. Tako se rađala ideja osnivanja samostalnog tamburaškog društva — izvan škole — u mjestu stanovanja. Počeli su dogovori mladih tamburaša, sastanci i pripreme za osnivačku skupštinu.

Tu su se našle na zajedničkom putu zainteresiranost i želje koje su već dulje tinjale u rukovodstvima općine i da se izvan škole osnuje tamburaško društvo.

OSNIVAČKA SKUPŠTINA TAMBURAŠKOG DRUŠTVA

Slijedili su sastanci Inicijativnog odbora i izvršene sve pripreme za osnivačku skupštinu koja je održana u prosincu 1971. godine. Skupština je prihvatila Pravila za rad društva. Zaključeno je da naziv društva nosi ime poznatog hrvatskog skladatelja-ilirca Ferde Livadića. Puni naslov glasi: Tamburaško društvo »Ferdo Livadić« Samobor. Ono je samostalna društvena organizacija koja ima zadatak djelovanja na kulturno-umjetničkim zadacima u općini Samobor. Tu svrhu društvo postizava na amaterskim principima, razvijajući kulturno-umjetničke sposobnosti svojih članova, odgajajući ih time ujedno za pozitivne članove naše društvene zajednice, koji će putem javnih nastupa izvršavati kulturno-umjetnička dostignuća naših naroda.

Radno predsjedništvo Osnivačke skupštine Tamburaškog društva »Ferdo Livadić«. S desna na lijevo: Vlado Kunić, Krešo Profeta, Franjo Gunčić i zapisničar Jasna Jednačak-Bišćan.

POKRETAČI OSNUTKA TD »FERDO LIVADIĆ«

Bivši članovi školskih tamburaških orkestara, a pokretači osnivanja Tamburaškog društva »Ferdo Livadić« Samobor su:

Bišćan Antun, student kemije (1945.)
Bradić Miljenko, student (1947.)
Bradić Željko, nastavnik (1934.)
Gunčić Franjo, student (1946.)
Jednačak Jasna, student kemije (1947.)
Kristijan Dragutin, student (1950.)
Kunić Vlado, student (1945.)
Milek Mladen, strojarski tehničar (1947.)
Paar Adolf, građ. tehničar (1948.)
Profeta Krešo, student medicine (1946.)
Vugrinec Radovan, student građevinarstva (1947.)

Sjećanje na osnivačke dane

PROBUDILE SE NOSTALGIČNE USPOMENE

Za osnivanja i u prvim danima Tamburaškog društva »Ferdo Livadić« među članovima je vladalo poletno raspoloženje što se vidi iz sjećanja Nevenke Gärtner-Mataušić.

O tim počecima i uspjesima ona je zapisala:

»Počelo je točno prije 10 godina.

Nakon završetka osnovne škole često smo se sastajali u gradu i podsjećali na nezaboravne trenutke koje smo proveli uz tamburu u društvu »Mladi Samoborac«. Koncerti — nastupi — turneje — probe. Mnogo lijepih, ugodnih i napetih trenutaka, užitaka u muziciranju. Razne zgode i dogodovštine, drugarstva, šale i događaji vezani uz taj period našeg života, uvijek su u nama nanovo budili nostalgične uspomene.

I tako se rodila ideja. Da li to baš sve mora biti napušteno i zaboravljeno? Zar se to ne može nastaviti? Može! Ali za to treba mnogo sredstava, vremena i prostorija. Tu su u pitanju instrumenti, nošnje, a i gdje i kada održavati probe. Ali uz dobru volju i mladenački elan sve se može. Odlučili smo da nastavimo s radom makar smo malo i »ostarili«. Napisali smo pozivnice za osnivački sastanak. I tako je zapravo počelo.

A kakav je bio prvi osnivački sastanak?

Bilo je malo čudno al da vidimo kaj se to zapravo dela?

I došli smo, nas oko 20. Na tom sastanku koji je održan oko Dana Republike 1971. bilo je razgovora o krizi u tamburaškoj glazbi Samobora. Svi smo znali da je tambura pronijela glas o našem Samoboru i izvan granica Jugoslavije, a sada eto u zapećku. S druge strane svi smo vidjeli nove mogućnosti zabave, razonode ali i afirmacije kroz rad orkestra. I bilo je odlučeno — osnivamo društvo (ne orkestar), a budući da smo pri ruci imali jedan primjerak časopisa »KAJ« i pročitali si u njemu o razvoju tamburaške glazbe u Samoboru, došli smo do imena orkestra. Bilo je jednoglasno mišljenje da je ime »Ferdo Livadić« vrlo pogodno i dobro jer Ferdo Livadić je svoj život vezao uz muziku i Samobor. Podijelili smo dužnosti i za par dana primili opet tambure u ruke. Neki su nakon puno godina opet posjetili ovaj nikad zaboravljeni instrument, s kojim su se morali rastati.

Bilo je teško i pomalo smiješno vidjeti nas ovako »stare« kako pikamo po tamburi i želimo izvući što više. Međutim, prsti su ukočeni, trzalica ti ispada i što je najgore izlaze neki čudni, disharmonični tonovi. No to je potrajalo kratko vrijeme. U nekoliko prvih tjedana došlo je još novih članova, onih koji su željeli svirati, a pozivnica ih je mimoišla. . . «

»TAJNO ORUŽJE« ZA FESTIVAL TAMBURAŠKE GLAZBE JUGOSLAVIJE

Vježbali smo i vježbali, u početku lagane stvari od dva do tri reda, tek toliko do izvježbamo prste. Jednog dana dirigent Željko Bradić donio je partituru koja je bila debela kao neka skripta. Saznali smo da je to nova stvar koju je popularni i poznati Tihomil Vidošić napisao specijalno za naš orkestar, a zove se »Samoborski ples«.

To je trebalo biti naše »tajno oružje« za Osijek — prvi veliki nastup »Ferde Livadića«.

Kad smo si prepisali tu mamut-kompoziciju počeli smo vježbati svaki za sebe. Koje su to bile drame! Zurili smo u note i po tamburi tražili tonove, jer nikako nismo mogli uhvatiti melodiju. Za svaki ton ispod crte još smo na glas sricali: de-ce-ha-a-. . . , jer nismo vjerovali da se to tako svira. Stalno smo se pogledavali i klimali glavama, slijegali ramenima te pravili grimase, tobože dizali ruke od svega jer »ovo zbilja nije muzika«.

Željko se smješkao i govorio:

»Bute videli, stvar je perfektna. Kad to skupimo sve bu OK«.

U travnju 1972. godine na republičkoj smotri djece i omladine Hrvatske u Varaždinu prvo mjesto osvojio je Tamburaški orkestar iz Samobora. Orkestar je odsvirao kompozicije: »Stražilovsko veče« Josipa Andrića i »Samoborski ples« Tihomila Vidošića, te narodnu iz Samobora: »Kumek s kleti baril nosi«. U prvom redu sjede — s lijeva: Mladen Sesartić, Tihomir Šetinc, Dinko Fratrić, Dubravka Čavužić, Danijel Gaberc, rukovodilac orkestra Željko Bradić, Jasenka Sesartić, Nadica Rusan, Vlado Mataušić, Marijan Jakopec. U drugom redu sjede — s lijeva: Slavica Pavlović, Drago Celižić, Jurica Šoić, Dubravko Čačković, Mirjana Kordić, Biserka Žibrat, Goran Cvetković, Franjo Gunčić, Milan Kordić, Velimir Cipek, Renata Fleiss, Vesna Jovičić, Ljudevit Ivanščak. Stoje — s lijeva: Adolf Paar, Ivica Novak, Radovan Vugrinec, Franjo Gluščić, Vinko Sirovica, Vlado Kunić, Marijan Gärtner, Ančica Fresl, Nadica Koruga, Ljiljana Fresl, Đurđa Novak.

SURADNJA DRUŠTVA SA ŠKOLSKIM ORKESTROM

Nekoliko članova našeg orkestra pojačali su orkestar »Mladi Samoborac« na republičkoj smotri u Varaždinu, gdje je osvojeno prvo mjesto Lako smo se uklopili, jer smo svirali isti repertoar.

Poslije Varaždina imali smo sastanak oba orkestra da se dogovorimo tko će ići u Osijek. Iako su oni bili kvalitetno ujednačeniji i sigurno bolji, Željko se nije mogao odlučiti što da učini. No već se vidjelo da jedan orkestar sam ne može postići u Osijeku uspjeh, jer »Samoborski ples« je efektan samo ako svira puno svirača. Tada dolaze do većeg izražaja kontrasti, forte i pijano, kao i gromoglasne dionice. Zato je odlučeno da idemo zajedno, a pod imenom »Ferde Livadića«. Tamburaško društvo »Ferdo Livadić« nakon osnutka uvježbavalo je program blizu 4 mjeseca i tek nakon toga sudjelovalo je u programu za javnost Samobora. O tom raspoloženju članica Tamburaškog društva »Ferdo Livadić« Nevenka Gärtner-Mataušić pribilježila je slijedeće:

Tamburaško društvo »Ferdo Livadić« i Tamburaški orkestar KUD »Mladi Samoborac« OŠ »Bogumil Toni« zajedno su nastupili na VI festivalu tamburaške glazbe Jugoslavije u Osijeku. Snimljeno pred OŠ »Bogumil Toni« u Samoboru 1972. godine za vrijeme priprema i proba za nastup u Osijeku. — Čuće — s lijeva: Adolf Paar, Damir Žunac, Vladimir Mataušić, Drago Celižić, Franjo Glušćić, Velimir Cipek, Jurica Šoić, Vlado Kunić, Franjo Gunčić. — Stoje — s lijeva: Slavica Pavlović, Dubravka Čavužić, Renata Hude, Nada Bezjak, Ančica Fresl, Nadica Koruga, Nevenka Prah, Vesna Fleiss, Biserka Žibrat, Ljiljana Fresl, Stanko Vugrinec, Željko Bradić, Nevenka Gärtner-Mataušić, Nadica Rusan-Gunčić, Vesna Jovičić, Zdravka Čulig, Đurđa Korpar, Miroslav Šavar, Marijan Gärtner.

»U okviru akademije u čast 1. maja naš je orkestar 27. 4. 1972. prvi puta izašao pred javnost. Došli smo oba orkestra zajedno da se probamo uklopiti. Jasno, svirali smo program koji stalno gudimo već par mjeseci. Željko je svjestan da za Osijek treba šarf raditi. Nastup je prošao kako-tako. U ovoj našoj neakustičnoj dvorani nismo čuli niti sebe, a kamoli jedan drugoga. Publika nas je lijepo primila shvaćajući da je svaki početak težak. Dirigent je rekao da je u ovakvoj situaciji nastup dobar i da zna što još treba popraviti ... «

NIKAD SE NIJE RADILO KAO UOČI NASTUPA U OSIJEKU

» ... Do kraja 6. mjeseca vježbali smo dva puta tjedno, i to oba orkestra zajedno. Glancali smo svoje oružje za bitku u glavnom gradu Slavonije. Nastupa nije bilo, a onda smo se preko ferja privremeno rastali.

Čeka se dan »D« kako mi zovemo nastup u Osijeku. Još se nikad nije ovoliko radilo kao do sada. »Samoborski ples« je već toliko uglancan da sija kao špigl. Mi se sami čudimo. Sve nam je bilo smješno kad je Željko rekao: »Dečki, čujte me, ovo treba ići ovak brzo.« Uzel je metronom i narihtal ga na 182''. — »Ajoj!« — rekli smo i nasmijali se, jer smo mislili da se šali. Sina je rekel: »Pa ko bu to kopal tak brže, to je kaj da te neko natirava«. — Jasno, opći smijeh. No ipak idemo svirati pa da vidimo što će biti. Bilo je baš onako kako smo si i mislili. Počeli smo se raspadati već u prva dva reda, na polovici svako svira svoje, a neki već počinju odustajati. Željko maše i maše onim »posljednjim mohikancima« koji ga uopće ne gledaju nego zure u svoje prste i love što stignu. Na kraju netko je gotov, netko još nije, ali niš zato. Važno je sudjelovati, a ne biti prvi.

Za dve do tri probe već smo se utrkivali s metronomom koji je kucao na 168'', ali ovaj put smo svirali kako treba. Već nam je svima to u uhu i ide nam pomalo na živce, pa svi jedva čekamo Osijek. Treba reći da nam »Samoborski ples« nije jedino oružje za bitku. »Samoborski motivi« nisu ništa manje efektni, jer tu ćemo dati uz tambure jednu novu kvalitetu.

Željko nas je razdijelio i mi smo propjevali. Veli on: »Ak moreju popevati kojekakvi drekavci s pol glasa, zakaj nebi i vi«. — I tak smo mi popevali: cure — do-mi — so-fa — mi-re — do, a dečki — do-do —mi-re — do-ti — do.

I tako je u međuvremenu došao nastup u Dugom Selu 17. 10. 1972. za garnizon JNA u okviru kviza »Tito i mladost«. Tamo smo svirali stvari koje smo spremali za Osijek, te nam je to dobro došlo kao generalka. . . «

Nastup Tamburaškog društva »Ferdo Livadić« na VI festivalu tamburaške glazbe Jugoslavije u Osijeku.

Decenij među najboljima

1972 — 1982

Svaki koncertni nastup — nova priznanja društvu ✶ Dvije zlatne i tri srebrne plakete »Tambura Paje Kolarića« na festivalima tamburaške glazbe Jugoslavije ✶ Posebno priznanje za kvalitetu muziciranja na X festivalu tamburaške glazbe Jugoslavije ✶ Priznanje Republičke konferencije SSRN Hrvatske ✶ Brojna priznanja s republičkih i regionalnih smotri ✶ Plaketa Skupštine općine Samobor ✶ Nagrada kulture općine Samobor

Tamburaško društvo »Ferdo Livadić« u Samoboru slavi desetgodišnji jubilej. U tom kratkom periodu — sažet je plodan i sadržajan samoprijegorni amaterski entuzijazam rada i uspjeha samoborskih tamburaša.

Njihovo muziciranje na tamburici gaji narodni melos i komponirane skladbe. Daju nove tonove uključivanjem drugih instrumenata sa ciljem obogaćivanja melodija i uz sudjelovanje solista i pjevanje orkestra. Uloženi trud članova društva i dirigenta u pripremama za koncerte i nastupe donosio je aplauze publike, a i brojna priznanja na smotrama i festivalima.

Nižu se pohvale i priznanja stručnih muzičkih krugova.

Na koncertima burni aplauzi publike ne prestaju već žele »još« dodatne svirke bez čega se ne napušta dvorana.

Nema značajnijeg događaja na nivou grada i općine bez sudjelovanja u svečanostima i programima Tamburaškog društva »Ferdo Livadić«. Mlado Tamburaško društvo crpi rezerve slobodnog vremena svoga članstva svestranim angažiranjem nastupima u kulturno-umjetničkim programima u svim oblastima života. Tu se ono svrstava među najangažiranije. Skoro ne bismo pronašli da se ovdje na nivou općine nešto odvilo okrenuto prema javnosti, a da »Ferdo Livadić« nije u manjem ili većem opsegu uključen. Prisutni su redovno u programima priredaba društveno-političkog karaktera, svečanim prigodnim proslavama i obilježavanju značajnih datuma velike epopeje naših naroda u NOB-u. Prezentiraju umijeće svoje kvalitete manje-više na planu općine, republike i federacije. Surađuju aktivnostima u pobratimstvu općina, vezama s našim iseljeništvom i radnicima na privremenom radu u inozemstvu. Organizator je brojnih vlastitih koncerata, kao i suorganizator s drugim društvima. U tom pogledu razvijena je suradnja učešća u programima koje organiziraju: OK SKH Samobor, OK SSRN Samobor, OK SSOH Samobor, Savez sindikata, Skupština općine Samobor, JNA, Štab civilne zaštite, VSO Samobor, SOFK Samobor, OOUR-i itd.

248 JAVNIH NASTUPA U 10 GODINA

Uspješnije koncertne nastupe Tamburaškog društva »Ferdo Livadić« publika već deset godina nagrađuje aplauzima. Društvo prima brojna priznanja, plakete i slično za svoj samoprijegoran rad i zalaganje. Popunjene su njima vitrine i ormari kao i zidovi društvenih prostorija. To je sve ona vanjska vidljiva strana. Sa nekoliko statističkih podataka osvijetlit ćemo i onu drugu pripremnu stranu koja prethodi uspjesima. Kroz 10 godina Tamburaško društvo »Ferdo Livadić« održalo je:

248 javnih nastupa — koncerata (utrošeno 2 sata po nastupu)

880 proba (dva puta po 2 sata tjedno)

To iznosi 1.128 proba i nastupa u deset godina.

Ovaj zbroj umnožen sa najmanje dva sata utrošenog vremena pokazuje da kroz 10 godina svaki pojedini član društva provede na probama i nastupima po 2.256 sati.

Pomnoži li se ova pojedinačna brojka sa 30 članova društva dobile bi se desetine hiljada sati koje utroši ukupni orkestar.

Ovdje nije uračunato vrijeme dolaska na probe, putovanja na turneja-ma, i ostale propagandne i slične radnje za društvo.

U nastavku kroz godine ukratko će biti prikazan spomen-kalendar održanih nastupa i koncerata Tamburaškog društva »Ferdo Livadić« uz prilog slika i izvadaka iz napisa sredstava javnog informiranja.

Prva godina rada TD „Ferdo Livadić"

1972

Osvojena zlatna plaketa »Tambura Paje Kolarića« na VI festivalu tamburaške glazbe Jugoslavije u Osijeku ✶ Sudjelovanje na Smotri bratstva i prijateljstva ✶ Nastup u programu u čast Dana Republike i 30-godišnjice AVNOJ-a i otkrivanje spomen-ploče palim borcima NOR-a u Strmcu

Prvi koncert novoosnovanog Tamburaškog društva »Ferdo Livadić« Samobor održan je zajedno s Tamburaškim orkestrom OŠ »J. Mišić« KUD »Mladi Samoborac«. To je bilo 7. ožujka 1972. na akademiji u čast Dana žena. Dirigirao je Željko Bradić, a orkestrom Osnovne škole Miljenko Bradić.

1972. reda se 12 nastupa Tamburaškog društva »Ferdo Livadić« priredbama:

— 25. travnja na akademiji za 1. maj — Praznik rada;

— 20. lipnja na Smotri tamburaških orkestara belokranjskih, dolenjskih, kordunaških, pokupskih i posavskih općina u organizaciji Kulturno-prosvjetnih zajednica općina. Na toj Smotri bratstva i prijateljstva u Narodnom sveučilištu »J. Mišić« nastupili su zajednički Tamburaško društvo »Ferdo Livadić« i Tamburaški orkestar KUD OŠ »J. Mišić«;

— 20. listopada na VI festivalu tamburaške glazbe Jugoslavije u Osijeku gdje je postignuto prvo mjesto i zlatna plaketa »Tambura Paje Kolarića« (o utiscima s Festivala u Osijeku šire na drugom mjestu);

— 14. listopada na međugarnizonskom natjecanju JNA u Dugom Selu pod nazivom »Tito i mladost«;

— 26. studenog u čast Dana Republike i 30-godišnjice AVNOJ-a i otkrića spomen-ploče palim borcima NOR-a u Strmcu zajedno s Tamburaškim orkestrom »Mladi Samoborac«;

— 27. studenog na akademiji u čast Dana Republike u Narodnom sveučilištu »J. Mišić« u Samoboru;

— 14. prosinca u znak priznanja za postignuti uspjeh na VI festivalu u Osijeku upriličen je prijem po predstavnicima društveno-političkih organizacija i Skupštine općine;

— 9-11. listopada nastupa u Valjevu na susretu amatera »Abrašević«;

— 18. prosinca — u povodu Dana JNA i 80-og rođendana druga Tita na završnom natjecanju priredbe »Mladost u pjesmi, riječi i vještini« gdje je Samobor osvojio II mjesto;

— u prosincu u emisiji Radio Zagreba Tamburaško društvo »Ferdo Livadić« izvelo je Splet samoborskih pjesama.

POPRAVLJAO SE ODNOS PREMA TAMBURICI . . .

Naprijed navedeni nastupi su s obzirom na kvalitetno muziciranje donosili sve više priznanja i osvajali našu publiku koja je s oduševljenjem primala nastup tamburaša. Popravljao se renome i odnosi prema tamburaškoj glazbi u cjelini. Tu je velika uloga školskih orkestara i Tamburaškog društva »Ferdo Livadić«, koji su tu bili pioniri popularizacije nacionalnog instrumenta tamburice koja je u cijeloj zemlji bila zapostavljena. Poslije festivala na nivou općina, republike i zatim Jugoslavije niče broj tamburaških društava, a iznad svega njihova kvaliteta postaje sve više konkurentna. Tu su i kvalitetni samoborski tamburaški orkestri igrali i igraju pionirsku ulogu u razvoju tamburaške glazbe u Jugoslaviji tako i u jačanju ansambla tamburice djece naših iseljenika koji su kroz suradnju i sudjelovanje muzičkih pedagoga i našega dirigenta Željka Bradića odali istome i priznanja.

Optimistička raspoloženja članova društva

UZBUĐENJE UZ PRVU ZLATNU PLAKETU »TAMBURA PAJE KOLARIĆA«

Svestrane pripreme mladog Tamburaškog društva »Ferdo Livadić« za Festival tamburaške glazbe Jugoslavije u Osijeku obuhvatilo je sve članove pune amaterskog entuzijazma, ali i uzbuđenja, pitajući se kako će proći na tom festivalu najboljih. Oni su novi, nepoznati, jer se još nije čulo za »Ferdu Livadića«. U tom smislu i teku dalji dojmovi članice Nevenke Gärtner-Mataušić:

». . . A sam nastup u Osijeku!

Dakle ovako nešta treba doživjeti. To je nezaboravno i neopisivo. Ne može se na papir staviti sve ono što smo mi tamo doživjeli.

Krenuli smo u četvrtak, različito raspoloženi i s različitim slutnjama.

Malobrojni su bili oni koji su vjerovali u viši plasman našeg društva. Fanča je rekla: »Nesmemo dojti doma prije nedelje, jer sam mami rekla da me sutra nema na obed, a u nedelju nek pripremi piceka. . . «

— Sina ko Sina: »Gospon Bradić poglejte. . . 'Tamburica' to su starci, 'Bisernica' to su klinci, 'Pajo Kolarić' ti su z jednom nogom v grobu, Varaždince smo tukli pred par meseci, a ovi iz Slavonskog Broda budu još puno žganci popapali da bi se z nami merili. . . Prema tome jel vi znate ko bu prvi? Pa mi — gospon Bradić . . . «

». . . i evo nas u Osijeku. Ostavljamo instrumente i idemo se smjestiti Mislili smo si, koji budemo hotel dobili, kad ono Tona veli: »Opet one barake, gdi smo bili pred par let . . . « Hajde de, da i to vidimo . . . «

». . . pred večer idemo u grad na probu, a koncert je odmah poslije. Na probi sve ide OK. Posluhnuli smo si i druge i vidjeli smo da »Tamburica« nije došla sa starom ekipom nego s mladim sastavom. Tu je i Pucko. On nas zeza da s njima nemamo šansi. Veli da su se njegovi smijali kad su čuli da smo i »pjevački« zbor. Međutim, kad smo čuli da je njihov izbor pao na »Hercegovački ples« odmah smo ih otpisali, jer je to po našem mišljenju previše stara stvar da bi tu prošla. Malo nas je steglo oko srca kad smo čuli »Bisernicu«. To su djeca još iz osnovne škole, neki manji od tambure, ali daleko bolji virtuozi od svih nas koji smo ovdje, gledajući cjelinu a ne pojedinačno. Svirali su fenomenalno i sada su još neki od nas prešli na stanovište da se ipak sutradan vraćamo u Samobor. . . «

». . . došao je koncert. O tremi mislim da ne treba pričati. Svi smo se tresli, nekima su čak i trzalice padale iz ruku. Mašn-kravate su dečkima bile samo teret, jer su stalno gutali slinu, a one su ih stezale.

— Čoni veli: »Svirka bu za deset, ja to osjećam . . . « — Posjedali smo se na one stolce kao da su električni. Reflektori bliješte i to nam smeta, ali što se može. Poslije najave Ljube Jelčića dolazi naš vojskovođa, diže ruku i veli: »Psst . . . idemo . . . « Nasmije se on svojim osmjehom i — počinje. Prva stvar je obavezna: »Pjesma i ples«, i to smo odsvirali sasvim dobro. Nije tako teška, a po našem mišljenju uspjela je i preko očekivanja. Željko veli: »Dobro je . . . « — i opušten sluša pljesak publike iz dvorane. Tu sjede oni koji zbilja znadu što je muzika. Idemo dalje. Pročišćavamo potiho svoja grla i pjevamo jako dobro. U ovoj pjesmi smo rijetko kad izgubili ritam, ali sada ga baš držimo savršeno, kao metronom. Publika je iznenađena. Ovo još nisu čuli niti na jednom dosadašnjem festivalu. Pljesak je ogroman i to nam daje snagu i volju da i svoj zadnji adut bacimo kako treba. Željko se raskrilio i veli: »Ajde sada. . . «. Daje nam ritam kažiprstom pa počinje naše »Biti ili ne biti«.

Sviramo tako dobro kao da je to neko kolo, a ne teška koncertna stvar u kojoj je važan svaki ton. Ali treme više nema, pa zato sviramo fantastično. Mi zapravo sami osjećamo da je ovo natprosječno i iznad naših standardnih mogućnosti. Mislim si da su ipak dečki imali pravo kad su rekli da se prije kod Bradića — kada se sviralo — rijetko kada dogodilo da se zataji u najvažnijem trenutku. Kao da smo tempirali formu za ovaj nastup, a zapravo i jeste tako, cijelu godinu smo samo za to vježbali.

Došao je i kraj našim mukama, ali sada još predstoje one kad treba dočekati tko je prvi. Publika je oduševljena, mi razdragani, a Bradić »cvate ko zumbul«. Stojimo još dosta dugo i čekamo dok se publika

smiri. Odlazimo i spuštamo se s pozornice. Počinjemo kao i uvijek razgovor o tome kako je bilo. Ovaj put je malo onih koji se »hvale« da su zafušali, što je inače uobičajeno kod nas.

Dolazi Željko i daje ocjenu. »Ovo je najbolje što sam od vas do sada čuo. Bilo je odlično«. On baš nije sklon pohvalama, pa nam ovo puno znači. Dolazi Vidošić i čestita Bradiću. Grle se i ljube. »Čestitam, čestitam, bilo je izvrsno. Bravo dečki, hvala ti Željko...« I on je oduševljen, pa kak nebi i mi. Ipak još ne vjerujemo u uspjeh jer... žiri je žiri i svaki podliježe namještanju, a za »F. Livadića« još nitko nije ni čuo...«

»... Jutro 20. 10. 1972. — u sedam sati je doručak...«

»... Japa, Dado i Jurica su u blagovaonici. Griju se oko jedne tek upaljene peći. Tu su i dva čovjeka koji razgovaraju. I Dado čuje kak jedan veli »Tamburica« je druga, a »Kolarić« je četvrti. Dado onak ispotiha pita tko je prvi. Strah ga je da ne čuje »Bisernica«. No taj čovjek kaže: »Pa jel' ne znate? Prvi su Samoborci...«. »Ma jeli ozbiljno?« — »Pa tu piše«, veli čovjek i pokazuje »Glas Slavonije«. Dado uzima i brzo čita, traži gdje piše »Ferdo Livadić«. »... Evo ga!« »Zlatna plaketa Samoborcima«. — »Dečki, prvi smo...« — zadere se Dado i zgrabi novine niti ne pitajući čovjeka jel' može i trči prvi u barake. Dolazi u svaku sobu i s vrata viče: »Prvi smo, prvi smo...«. Sav je izvan sebe. Mi mu ne vjerujemo. »Ma — da« — veli Duda »Ti zezaš«. »Ko je prvi?« Ali on ima novine i vidimo da je zbilja tako. Grlimo se svi poprijeko i trčimo van. Tu su već svi na okupu. Čestitanja, puse, zagrljaji — sve je to izmiješano u jednom općem veselju. Dolazi Dinko s nekim smiješnim šeširom i počinje: »Samobor je lepa varoš...« Hvatamo se oko vrata i svi pjevamo. Tona, Kukec i Dado slikaju. Ovo zaista treba ovjekovječiti.

»... Sina brzo vadi magnetofon i snima za Radio stanicu Samobor. — »Kako se osjećaš kao pobjednik?« — »Što misliš, što je bilo presudno za naš uspjeh?« — »Dali si očekivala ovo?« — Ovakva i slična pitanja pljušte po nama...«

»... Izlazimo i vidimo ide Željko. Kad je stigao sav nasmijan s velikom hrpom programa da si podijelimo netko je viknuo: »Tri put hura za našega Željka...«. — »Hura — hura — hura...«. Dečki ga brzo okruže i jedan, dva, tri Željko leti nebu pod oblake. Sirovi započne: »Ej, što je Željko toga više nema...«

»...Slijedeći dan prije podne slobodno. Dan prolazi polako. Čekamo tu posljednju večer da odsviramo svoj dio kao pobjednici.
Treći dan na programu su komponirane pjesme na slavonske teme, a pjevali su ih Ljiljana Petrović, Vera Svoboda, Đani Šegina, Anica Zubović i drugi. Čovjek se osjeća pravim umjetnikom kad se nalazi u istoj čekaonici s tim poznatim imenima naše muzike. Pričamo s njima, i oni se za nas interesiraju ništa manje nego mi za njih...«

»... Oko pola tri dolazi Dado G. i još s vrata viče: »Tu je, tu je...«. U ruci drži zlatnu Plaketu Paje Kolarića i diplomu. Ogledavamo to, a Dado priča: »Joj, ljudi, da ste videli kakva je to bila podjela... To su strahi, bog i bogme...«

»... Za naš uspjeh saznalo se prije u Samoboru preko radija i novina. Već drugi dan u Osijek je stiglo nekoliko automobila iz Samobora s predstavnicima društveno-političkih organizacija i našim predsjednikom Stankom Vugrincem. Oni su nas pozdravili i čestitali veliki uspjeh...«

»... Ovu posljednju noć uopće se nije spavalo, a spali bumo u autobusu i doma. U šest sati izmilili smo iz baraka, a vani snijega 3 cm. Mi pak u autobus i via Samobor...«

Članovi Tamburaškog društva »Ferdo Livadić« 20. listopada za povratka u Samobor sa VI festivala tamburaške glazbe Jugoslavije u Osijeku. Da su najbolji u Jugoslaviji govore napisi na autobusu i vraćaju se s osvojenom zlatnom plaketom »Tambura Paje Kolarića«. Sjede na zemlji — s lijeva: Milivoj Bašnec, Tihomir Šetinc, Franjo Glušćić. — Čuče — s lijeva: Adolf Paar, Slavica Pavlović, Jurica Šoić, Vladimir Jednačak, Miljenko Bradić, Đurđa Novak-Korpar, Marijan Jakopec, Ivica Novak, Dubravko Čačković, Tomica Milek, Franjo Gunčić, Nevenka Gärtner-Mataušić. — Stoje — s lijeva: Velimir Cipek, Jasna Jednačak, Damjan Tozon (u uniformi JNA), Drago Celižić, Željko Bradić, Mirjana Kordić, Vesna Fleiss, Sanjin Mahović. Stoje na autobusu — s lijeva: Vinko Sirovica, Mladen Mataušić.

Poslije VI festivala u Osijeku

SAMOBORSKI TAMBURAŠI PRIDONOSE NOVIM TONOVIMA, NOVIM IZRAZIMA I KULTURI UOPĆE

Po završetku VI festivala tamburaške glazbe Jugoslavije u Osijeku o njemu su izvještavala sredstva informiranja. Za nastup na festivalu Tamburaškog društva »Ferdo Livadić« isticane su vrlo dobre ocjene. Među ostalim rečeno je:

Tamburaška glazba u Samoboru razbila je svaku stagnaciju i krenula je novim tonovima i novim izrazima što joj je osiguralo vrhunske uspjehe kroz posljednjih 20 godina.

Klasični tamburaški sastavi u Samoboru svoje interpretacije narodne i komponirane glazbe upotpunili su zborskom pjesmom, dodatnim uklapanjem u neke dionice samice, električnih orgulja, flaute, bubnja, gajda, činela, frule i prema potrebi drugih instrumenata. Dominantna je ostala tambura. U pojedinu melodiju odlično su se ukomponirali zvuci uključenih instrumenata, te se dobilo posebne efekte u suzvučju i dočarala bogatija raskoš takve interpretacije.

Ovo nije stiglo samo od sebe, već je tome kumovala izvanredna slušnost i intuicija stručnog muzičkog nastavnika Željka Bradića. On je kroz rad stečen iskustvom i rutinom velikog stručnjaka u dominantan sastav tambura i pjevačkog zbora primijenio i uklopio ono novo stečeno saznanje što je obogaćivalo sadržaje i stvaralo cjelinu melodije. Tako pripremljeno i obogaćeno Tamburaško društvo »Ferdo Livadić« nastupilo je na VI festivalu tamburaške glazbe Jugoslavije u Osijeku i rezultat je bio prvi u Jugoslaviji i zlatna plaketa »Tambura Paje Kolarića«.

Osim priznanja za vrhunsku kvalitetu muziciranja od strane muzičkih krugova i publike, dnevna štampa je to pribilježila kao i emisija Radio-televizije Zagreb.

Među ostalim Radio-televizijska emisija navodi zapažanja o održanom VI festivalu tamburaške glazbe Jugoslavije u Osijeku da je on doprinos kulturi uopće. Sudjelovalo je od 20 prijavljenih orkestara iz Jugoslavije, od toga odabranih 6 najboljih. Iznosi dalje da se mnogo može reći u prilog ovog VI festivala. On je dao nove izraze i nove tonove i poziv terenu na jačanju tamburaških društava. Dojmovi s njega su vrlo povoljni, te je festival uspio u cjelini u natjecateljskim dostignućima. Uključivanjem većeg broja muzičkih pedagoga dobiva se na širini, a vođeni razgovori prenose iskustva.

Festival je ukazao na teorijske probleme za tamburašku glazbu, jer se ubacuju drugi instrumenti. Tu je nešto novo, npr.: elektro-orgulje, bubnjevi, flauta i sl. Traže se novi putevi, a ne samo držanje konvencionalnih instrumenata. To su novi orkestri koji počivaju na narodnim instrumentima. Pozdravljena je pojava udaraljki i orgulja i dominiranje tambura. Istaknuto je da Samobor ide u neku širinu uključujući flautu i dr. To je došlo do izražaja u »Samoborskom plesu« od Tihomila Vidošića koji je odlučio o prvom mjestu.

Ovih nekoliko zapamćenih mišljenja i druga zapažanja oko nastupa Tamburaškog društva »Ferdo Livadić« u Osijeku i drugdje jednako su intonirana i rezultati permanentni kao i mjesto među najboljim orkestrima već deset, odnosno i dvadeset godina.

ISPUNJUJU SE NADE I OČEKIVANJA

1972. godina je prva radna godina Tamburaškog društva »Ferdo Livadić«. Društvo, osnovano na amaterskim principima, okuplja 40 članova pretežno omladine. Probe se obavezno održavaju dvaput tjedno po dva sata od 19 do 21 sat. Tu se disciplinirano kalilo i čeličilo kulturno-umjetničke sposobnosti članova, koji su ubrzo svojim nastupima u općini i izvan nje, popularizirali pjesme i folklor Samobora i pjesme ostalih narodnosti socijalističke Jugoslavije. Razvija se društveni život među članovima, širi drugarstvo, razvija se suradnja sa sličnim organizacijama u zajedničkom cilju napretka i afirmacije. U toj svojoj djelatnosti u prvo vrijeme uvježbavaju se pjesme Samobora i njegove okolice,

zatim »Prigorski plesovi«, te pjesme ostalih naših naroda. Veći interes članova pokazao je prelaz na sviranje komponiranih melodija kao »Samoborski ples« od Tihomira Vidošića, pa »Stražilovsko veće« Josipa Andrića i druge, prema potrebi predviđenih programa. S tako dobro uvježbanim i bogatim programom ređa se sve veća afirmacija mladog društva na svim kulturnim manifestacijama prvenstveno na području općine Samobor. Nastupa se na svim akademijama uoči državnih praznika, raznim proslavama. Tu se ređaju i zajednički nastupi sa školskim KUD »Mladi Samoborac« i HPD »Jeka« s kojim je održan i zajednički koncert u Samoboru.

Za osiguranje kulturne aktivnosti trebalo je brinuti i za materijalnu stranu i osiguranje nužnih financijskih sredstava. Tu su bili prihodi od članarine, zatim doprinosi radnih i drugih organizacija i organa, kao i prihodi od održavanja javnih nastupa i priredbi i dobrovoljnih priloga građana jer su troškovi nabavke instrumenata, narodnih nošnji, stalaka za note i naknade za umjetničkog rukovodioca veliki i nužni.

Na kraju 1972. godine moglo se konstatirati da uz uspjehe na nastupima Tamburaško društvo »Ferdo Livadić« te godine vrši organizaciono i materijalno sređenje. Tu je odobrenje Pravila društva, štampanje iskaznica, nabavka razglasa, osiguranje prostorija za rad i sl.

TAMBURAŠKO DRUŠTVO »FERDO LIVADIĆ« NIJE SAMO PONOS OPĆINE

U Spomen-knjizi po održanom VI festivalu veliki prijatelj tamburaša Ivo Plasaj 14. studenoga 1972. zapisao je posvetu:

»... Tamburaško društvo »Ferdo Livadić« nije ponos samo općine Samobor već naše SR Hrvatske...«

Tradicionalni susret iseljenika na Šmidhenu 1972. U kulturno-umjetničkom programu od 1962. godine redovito nastupaju tamburaški orkestri škola iz Samobora i Tamburaško društvo »Ferdo Livadić« od svoga osnutka. Na slici članovi Tamburaškog društva »Ferdo Livadić« za vrijeme pozdravnog govora predstavnika Matice iseljenika Vugrinec Stanka.

Priznanje Skupštine općine

1973

»Nagrada Samobora« — plaketa Skupštine općine ✶ Sudjelovanje u televizijskoj emisiji RTZ u čast Dana mladosti ✶ Koncerti za delegacije općina iz Italije i SR Njemačke u suradnji sa Skupštinom općine Samobor ✶ Nastup na otvorenju Koncertne dvorane »Vatroslav Lisinski« u Zagrebu

1973. godine Tamburaško društvo »Ferdo Livadić« ima 21 koncertni javni nastup.

Na području općine Samobor:

— akademije u Samoboru u čast: Dana žena, Dana oslobođenja Samobora, Dana Republike, Dana JNA (2 koncerta) i Dana Crvenog križa;

— dva samostalna koncerta u Samoboru;

— koncerti u čast delegacija općina iz Italije: Parabiago i Grumello del Monte; te delegacije grada Wirgesa iz SR Njemačke;

— na proslavi 50-godišnjice Planinarskog društva »Japetić« Samobor;

— na zajedničkom koncertu s ansamblom djece naših iseljenika »Happy Hearts Tamburitzans« iz SAD;

— u Kerestincu za Dan poduzeća Tvornice aluminijskih proizvoda TOP.

Nastupi izvan područja općine:

— koncert u selu Mičevac (Velika Gorica);

— u programu emisije za »Dan Mladosti« Radio-televizije Zagreb;

— u Zagrebu za Mjesnu zajednicu »Trešnjevka« 2 koncerta i jedan u Mjesnoj zajednici »Rade Končar«;

— na svečanosti otvorenja Koncertne dvorane »Vatroslav Lisinski« u Zagrebu.

SUDJELOVANJE NA SVEČANOM OTVORENJU KONCERTNE DVORANE »VATROSLAV LISINSKI« U ZAGREBU

Sudjelovanje na svečanostima otvaranja koncertne dvorane »Vatroslav Lisinski« u Zagrebu 30. prosinca 1973. godine je priznanje Tamburaškom društvu »Ferdo Livadić« kao najboljem orkestru u Hrvatskoj i Jugoslaviji. Pod ravnanjem Željka Bradića u programu koncerta je izvedeno: Željko Bradić: Samoborski motivi; Željko Bradić: Obrada narodnih pjesama iz Podravine; Jakov Gotovac: završno kolo iz opere »Ero s onoga svijeta«; Tihomil Vidošić: Samoborski ples.

DRUGI O TAMBURAŠIMA

DVA SATA NEZABORAVNOG MUZICIRANJA

Dnevnik »Vjesnik« od 16. studenog 1973. donio je pod gornjim naslovom članak o nastupu u Rudešu gdje je više od 350 gledalaca oduševljeno pozdravilo izvođenje Tamburaškog društva »Ferdo Livadić« iz Samobora. Među ostalim iznijeto je:

». . . U srijedu je Tamburaško društvo »Ferdo Livadić« iz Samobora nastupilo u Rudešu. Više od 350 gledalaca u dvorani oduševljeno je pozdravilo izvođenje ansambla kojim je dirigirao nastavnik glazbenog odgoja Željko Bradić.

Stanovnici Rudeša nisu ni očekivali da će im gosti prirediti dva sata nezaboravnog muziciranja. U prvom dijelu programa izveden je koncert narodne glazbe, a u drugom orkestar je izveo program suvremenih djela što su pripremljena za tamburaški orkestar. . . «

». . . Tamburaško društvo »Ferdo Livadić« ponos je Samobora. To je sastav u kojemu je okupljeno nekoliko generacija tamburaša. Svi su oni završili tamburašku školu poznatog glazbenog entuzijasta i pedagoga Željka Bradića. Uz glazbu i pjesmu društvo u svojim redovima razvija izvanredno drugarstvo. Oni sviraju i pjevaju iz ljubavi prema starim instrumentima, narodnoj pjesmi, svome gradu . . . «

Nagrada za vrhunsko muziciranje

1974

Suradnja s folklornim ansamblom »Joža Vlahović« iz Zagreba ✶ Program za Udruženja umirovljenika Samobor, Trešnjevka i Majdanpek ✶ Prva nagrada na Republičkoj smotri u Varaždinu ✶ Koncert u Wirgesu (SR Njemačka), na potpisivanju dokumenata o suradnji općina Samobor i Wirges ✶ Posjet i boravak TD »Ferdo Livadić« snimila je i emitirala televizija u Mainzu ✶ Uzvratni posjet ansambla »Jugendchorn« i Spielmannszug »Frei-Weg« iz Wirgesa (SR Njemačka)

1974. godine Tamburaško društvo »Ferdo Livadić« održalo je 27 koncertnih nastupa.

Na području općine Samobor:

— u Samoboru na priredbi u suradnji s KUD »Joža Vlahović« iz Zagreba;

— na priredbama Samoborskog karnevala;

— akademiji za Dan žena;

— u programu proslave 10-godišnjice Poduzeća »Zvijezda« OUR »Nova trgovina« Samobor;

— za Udruženja umirovljenika Samobor, Trešnjevka i Majdanpek;

— na Smotri pionira i omladine općine Samobor;

1974. godine TD »Ferdo Livadić« boravilo je u SR Njemačkoj na poziv načelnika grada Wirgesa g. Erharda Olschewskog. Svojim koncertima dalo je kulturni prilog svečanostima potpisivanja Povelje o partnerstvu općina Samobor i Wirges. Koncerti su održani u Wirgesu, Bad Neuenahru i za radnike u tvornici Westerwald A. G. Slika prikazuje »Livadiće« za svirke kraj Gradske općine Wirges pred potpisivanje Povelje o partnerstvu.

— u zajedničkom koncertu s Omladinskim pjevačkim zborom iz Wirgesa za uzvratna posjeta Samoboru;

— priređen cjelovečernji koncert u Samoboru;

— sudjelovanje u programu tradicionalnog Piknika iseljenika na Šmidhenu organiziranog po Matici iseljenika;

— u suradnji partnerstva općina Samobor — Wirges prihvat ansambla Spielmanszug »Frei-Weg«;

— u programu proslave 55-godišnjice SKOJ-a u Samoboru;

— u Galgovu u programu na III tradicionalnom susretu auto-moto društava šire regije;

— na međugarnizonskom takmičenju 3 garnizona JNA pod nazivom: »Mladost u riječi, pjesmi i vještini«;

— na proslavi Dana TOP-a u Kerestincu;

— prigodni koncert na proslavi 20. obljetnice Narodnog sveučilišta »Janko Mišić« Samobor.

Nastupi izvan područja općine:

— u Sesvetama u akademiji za Dan Republike;

— na Smotri djece i omladine Hrvatske u Varaždinu gdje je dodijeljena specijalna nagrada i priznanje za vrhunsko muziciranje na tamburi. Program je snimila Radio-televizija Zagreb i prikazala u emisiji »Zdravo djeco«;

— na VII festivalu tamburaške glazbe Jugoslavije u Osijeku s kompozicijom Brune Bjelinskog »Povratak Tauern-expressom« osvojena srebrna medalja »Tambura Paje Kolarića«;

— koncert u Zagrebu u Mjesnoj zajednici »Knežija«;

— na finalnom dijelu međugarnizonskog natjecanja u Domu JNA u Zagrebu — s osvojenim prvim mjestom Garnizona Samobor i Tamburaškog društva »Ferdo Livadić«.

Nastupi u inozemstvu:

— u gradu Wirgesu (SR Njemačka) za potpisivanja partnerstva općina Samobor—Wirges.

Članovi TD »Ferdo Livadić« u klupam parlamenta u Mainzu za razgovora o radu parlamenta kojom prilikom su u predvorju održali kratki koncert.

PROGRAM ZA NASTUP NA VII FESTIVALU TGJ U OSIJEKU

Tamburaško društvo »Ferdo Livadić« na VII festivalu TGJ u Osijeku 8. studenog 1974. nastupilo je slijedećim programom: Tihomil Vidošić: »Oj Savice«; Mihailo Vukdragović: »Drina«; Bruno Bjelinski: »Povratak Tauern-expessom«; Ivica Stamać: »Zelena kolijevka«.

Slika prikazuje članove Tamburaškog društva »Ferdo Livadić« u SR Njemačkoj nakon obilaska zgrade parlamenta pokrajine Rheinland-Pfalz u Mainzu 1974. godine.

Prva gramofonska ploča

1975

Koncerti u Crikvenici i Novom Vinodolskom * »Samoborske zdravice« — prva samostalna gramofonska ploča * Uspješna premijera i repriza samostalnog koncerta »Poleg te nâvade stare, društvo se zebralo je...« * Osvojena specijalna nagrada na 18. republičkoj smotri u Varaždinu * Nastupi izvan Samobora: u Zagrebu, Nedjelji, Kosovskoj Mitrovici, Karlovcu, te ponovo u Zagrebu

1975. godine Tamburaško društvo »Ferdo Livadić« održalo je 31 koncertni nastup.

Na području općine Samobor:

— akademije u Samoboru prigodom: Praznika rada; 30-godišnjice oslobođenja Samobora; Svjetskog dana štednje; Dana Republike; te u Nedjelji za Dan Republike;

— u programima »Samoborskog karnevala«;

— dva samostalna koncerta u Samoboru pod nazivom: »Poleg te nâvade stare, društvo se zebralo je...«;

— dva nastupa na Šmidhenu: jedan za sudionike simpozija andragoga i drugi za građevinare iz Beograda;

— u programu tradicionalnog iseljeničkog piknika na Šmidhenu;

— u zajedničkom koncertnom programu s HPD »Jeka«;

SOLISTI TD »FERDO LIVADIĆ«

Uz članove TD »Ferdo Livadić« njihovu svirku i pjesmu isticali su kroz protekli decenij i nastupi solista. Dosada zajedno sa tamburašima nastupali su: Franjo Gluščić, Ančica Žibrat, koji imaju najviše uspješnih nastupa, zatim Vesna Modrić, Nina Vraneš, Anđelka Mogulić, Franjo Kos, Marko Hribar, Marija i Stjepan Bišćan, Irena Kotarski, Mirna Novak i dr.

Nastup Tamburaškog društva »Ferdo Livadić« na 18. Smotri djece i omladine Hrvatske u Varaždinu 1975. godine od kuda se opet vratilo osvojenom specijalnom nagradom kao i prošle godine.

— u programu u čast Skendera Fabkovića organiziranog suradnjom Pedagoško-prosvjetnog zbora i OŠ »B. Toni«;

— u Samoboru za snimanje pjesama po Radio-televiziji Zagreb.

Nastupi izvan područja općine:

— u Zagrebu za Dan JNA u Domu kulture »J. Vlahović«;

— dva koncerta na moru: u Crikvenici i Novom Vinodolu;

— koncerti u Zagrebu: za učenike u Đačkom domu medicinskih sestara; u Đačkom domu za odgojiteljice; za učenike ekonomsko-komercijalne škole; u Đačkom domu »Vladimir Gortan«; za učenike Srednjoškolskog trgovačkog centra; zatim u Ženskom đačkom domu srednjih stručnih škola;

— u Zagrebu na snimanju prve gramofonske ploče »Samoborske zdravice« u »Jugotonu«;

— na 18. republičkoj Smotri djece i omladine u Varaždinu s ponovo najboljim rezultatom i osvojenom specijalnom nagradom;

— u Kosovskoj Mitrovici na III saboru kulturnog stvaralaštva radnika Jugoslavije;

— u Karlovcu na susretu tamburaških i harmonikaških orkestara u okviru međuopćinske kulturno-prosvjetne zajednice pod nazivom »Bratstvo i jedinstvo«;

— u Sesvetskom Kraljevcu.

Samostalni koncert Tamburaškog društva »Ferdo Livadić« 1975. godine pod nazivom: »Po leg te nâvade stare, društvo se zebralo je. . . « u dvorani NS »J. Mišić« u Samoboru. Sudjelovali su — s lijeva: Zvonko Prelčec, Željko Bradić, Miljenko Bradić, Damir Žunac, Vesna Fleiss, Ljiljana Fresl, Tihomil Šetinc, Jasenka Sesartić, Nadica Koruga, Ančica Fresl, Nina Vraneš, Miroslav Šavar, Sanjin Mahović, Drago Celižić, Jasna Bišćan, Nada Bezjak, Ružica Bišćan, Mirjana Konosić, Đurđa Korpar, Vlado Kunić, Nada Rusan, Davorka Čulig, Antun Bišćan, Mladen Sesartić, Marija Celižić, Nevenka Mataušić, Adolf Paar, Dubravko Čačković.

Druga zlatna medalja osvojena u Osijeku

1976

Gustav Krklec i Bruno Bjelinski na pokusu društva ✶ Sudjelovanje na X jubilarnom festivalu Omladinske kulturne federacije Hrvatske bratske zajednice iz SAD u dvorani »Vatroslav Lisinski« ✶ Na proslavi 35. obljetnice prve Okružne konferencije Zagrebačkog okruga KPH u Novakima ✶ Osvojena druga zlatna plaketa na VIII festivalu tamburaške glazbe Jugoslavije u Osijeku ✶ Na svečanostima obilježavanja i proslavi štampanja zbirke pjesama »Beli mugri« Koče Racina u Samoboru

1976. godine Tamburaško društvo »Ferdo Livadić« sudjeluje u 28 javnih nastupa.

Na području općine Samobor:

— na svečanim akademijama u povodu: Dana žena; Dana oslobođenja Samobora i bratimljenja općina Foče i Samobor; Dana JNA;

— na akademijama u Nedjelji za Dan žena i Dan Republike;

— nastup na Danu poduzeća Tiskare »A. G. Matoš«;

— u programu proslave 70-godišnjice »Samoborke« tvornice betonskih proizvoda;

— u programu »Samoborskog karnevala 76«;

— tri nastupa na »Samoborskom majalesu 76«;

— sudjelovanje na Smotri tamburaških i folklornih grupa u okviru »Dana kulture Hrvatskog prigorja — Samobor 76«;

— nastup za »Dane hrvatske kulture« u Samoborskom muzeju;

— prihvat i zajednički nastup na koncertu s gostujućim ansamblom djece naših iseljenika iz SAD Tamburaškim orkestrom »Zagreb«;

— u Novakima na proslavi obilježavanja 35. obljetnice prve Okružne konferencije Zagrebačkog okruga KPH;

— u programu svečanosti otkrića spomen-obilježja na štampanje prve makedonske knjige na novom makedonskom jeziku »Beli mugri« Koče Racina u samoborskoj tiskari D. Spuller;

— nastup na programu za davaoce krvi u organizaciji Općinskog odbora Crvenog križa.

Nastupi izvan područja općine:

— na Zagrebačkom velesajmu za Dan turizma;

— na 19. smotri djece i omladine Hrvatske u Varaždinu;

— u trodnevnim programima X jubilarnog festivala Omladinske kulturne federacije Hrvatske bratske zajednice iz SAD održanog u Zagrebu u koncertnoj dvorani »Vatroslav Lisinski« u organizaciji Matice iseljenika Hrvatske;

— na VIII festivalu tamburaške glazbe Jugoslavije u Osijeku gdje je izvedbom kompozicije Brune Bjelinskog »Zimske svečanosti« osvojena prva nagrada zlatna plaketa »Tambura Paje Kolarića«.

PROGRAM ZA NASTUP NA VIII FESTIVALU TAMBURAŠKE GLAZBE JUGOSLAVIJE U OSIJEKU

Tamburaško društvo »Ferdo Livadić« na VIII festivalu TGJ u Osijeku u studenom 1976. nastupilo je slijedećim programom: Josip Andrić: »Zagrebački divertimento« (3. i 4. stavak); Bruno Bjelinski: »Zimske svečanosti«; I. Ivančan-Ž. Bradić: »Pjesme iz Podravine«; Juraj Ferik: »Pod topoljami«.

PRIJEM U OPĆINSKOJ VIJEĆNICI

Po održanom VIII festivalu u Osijeku i osvajanju prve nagrade društveno-političke organizacije i Skupština općine priredili su 19. studenog 1976. prijem za TD »Ferdo Livadić«. Uz razgovor i čestitku na uspjehu u znak priznanja uručena je društvu nagrada od 10.000 dinara.

PJESNIK I KNJIŽEVNIK GUSTAV KRKLEC I KOMPOZITOR BRUNO BJELINSKI NA RADNOM POKUSU TAMBURAŠA

Na radnom pokusu članovi TD »Ferdo Livadić« srdačno su 9. travnja 1976. pozdravili pjesnika i književnika Gustava Krkleca i kompozitora Brunu Bjelinskog. Njihov dolazak na »probu« proistekao je iz dosadanje suradnje s kompozitorom Bjelinskim čiju se novu kompoziciju za VIII festival tamburaške glazbe u Osijeku upravo uvježbavalo. To je bila kompozicija »Zimske svečanosti« melodija koju su članovi društva odsvirali a gosti saslušali i pjesnik Krklec trebao je za tu melodiju napisati riječi. Ostalo je ugodno sjećanje na taj posjet a melodija »Zimske svečanosti« izvedena po članovima TD »Ferdo Livadić« donijela je novu zlatnu plaketu »Tamburu Paje Kolarića«.

KOMPOZITOR BRUNO BJELINSKI SAMOBORSKIM TAMBURAŠIMA

Kompoziciju »Zimske svečanosti« Bruno Bjelinski napisao je specijalno za Tamburaško društvo »Ferdo Livadić« i praizvedba je doživljena na VIII festivalu tamburaške glazbe u Osijeku 1976. godine. Društvo je njome osvojilo zlatnu plaketu, a Bruno Bjelinski dobio je za tu kompoziciju prelazni pehar društva hrvatskih skladatelja. Na priznanje i zahvalu društva kompozitor Bruno Bjelinski je među ostalim naveo u pismu društvu:

»... hoću vam reći da sam bio vrlo sretan kad sam saznao od Vesne da je orkestar opet pobijedio i dobio »Zlatnu plaketu«.

To je samo i isključivo zasluga Vašeg izvanrednog čovjeka, pedagoga i dirigenta, koji je uspio svoju ljubav za muziku i svoj rijetki entuzijazam prenijeti i pretočiti u Vaša mlada srca.

Tolika jeftina iskušenja vrebaju na svakom koraku, pa je Vaš rad, ustrajan i nesebičan, toliko više zadivljujući.

Meni ne dugujete ništa. Vaše mlado i toplo prijateljstvo je najvrednija nagrada.

Želim Vam da ostanete čvrsto zajedno i da sa dragim Željkom doživite još mnogo uspjeha i radosti.

Vaš odani Bruno Bjelinski«.

NAGRADE ZA ENTUZIJAZAM

1976. u dnevniku »Vjesnik« tiskan je pod gornjim naslovom članak: »Samobor (S. O.) — Kulturni amaterizam u samoborskoj općini ima

SNIMANJA ZA POTREBE RTV

25 narodnih, zabavnih i skladanih kompozicija snimljeno je kroz 5 godina za potrebe I. i II. programa Radio-televizije Zagreb.

1976. počastili su pokus TD »Ferdo Livadić« književnik i pjesnik Gustav Krklec i kompozitor Bruno Bjelinski. Saslušali su izvedbu nove kompozicije Brune Bjelinskog »Zimske svečanosti« za koju Gustav Krklec piše tekst.

dugu tradiciju, ima svoje entuzijaste i zaljubljenike koji mu poklanjaju i svoje slobodno vrijeme i sebe same. Stoga i ne izostaju uspjesi.« Poslije tog podnaslova dalje iznosi:

».. Danas samoborska općina ima državne prvake i vice prvake — Tamburaško društvo »Ferdo Livadić«, Hrvatsko pjevačko društvo »Jeka« sa stogodišnjom tradicijom i Folklorni ansambl »Mladost« koji se, iako postoji relativno kratko vrijeme, razvio u izvanrednu folklornu grupu. Tu su još i Filmska autorska grupa »Enthusia Planck« i KUD »Bratstvo« iz Kerestinca te kulturno-umjetnička društva i grupe u svim središnjim i područnim školama.

Samo na završnim priredbama ovogodišnje Smotre kulturno-umjetničke djelatnosti omladine i pionira općine Samobor okupilo se više od 1350 izvođača s kvalitetnim programom, da ne nabrajamo još i brojne nastupe na samostalnim ili zajedničkim priredbama i akademijama, gostovanjima izvan samoborske općine pa čak i izvan Jugoslavije. U svibnju je Samobor imao svoje predstavnike i na XIX muzičkoj smotri djece i omladine Hrvatske u Varaždinu i Karlovcu. Pjevački zbor i Tamburaški orkestar, folklorne grupe (mlađa i starija), Ritmička grupa OŠ »Bogumil Toni«, Tamburaško društvo »Ferdo Livadić« i Folklorni ansambl »Mladost« još su jednom potvrdili svoju visoku kvalitetu. O tome govore i priznanja i nagrade entuzijastima — stručnim voditeljima ovih grupa i društava.

Za uspjeh u folklornoj djelatnosti pohvaljene su Ružica Bradić, koreograf Folklorne grupe OŠ »Bogumil Toni« i Ljiljana Đurić, koreograf folklornog ansambla »Mladost«. Za uspjehe u glazbenoj djelatnosti nagrađen je Željko Bradić — kao dirigent pjevačkog zbora, dirigent Tamburaškog orkestra OŠ »Bogumil Toni« i dirigent Tamburaškog društva »Ferdo Livadić«. Za uspjehe u baletno-ritmičkoj djelatnosti nagrađena je Anica Čačinović, koreograf Ritmičke grupe OŠ »Bogumil Toni« ...«

RASPOLOŽENJE ZA OSVAJANJA ZLATNE MEDALJE
NEZABORAVNI OSJEĆAJI...

Festival tamburaške glazbe Jugoslavije u Osijeku studenog 1976. ostavio je nezaboravne dojmove.
Ovaj put suprotstavili se najbolji najboljima u Osijeku...
Bila se bitka na kulturno-umjetničkom polju...
Brujale su žice tamburice...
Isprepliće se umijeće prebiranja prstiju po metalnim žicama najboljih iz cijele naše zemlje.
Tu slučajnost — očekivati uspjeh na sreću — nema mjesta.
Uloženi znoj, znanje i talent iskri muziku.
Iz žica tamburica struji posijano sjeme, zlatno klasje — melodija.
U splet tih divnih arija uključila se i naša mladost...
Na njima je red.
Tišina... Dvorana tiša ne može biti.
Nešto se očekuje...
Poče svirka...

Uzbudljivu strepnju i očekivanje prekine buran aplauz prisutne publike i prati do kraja izvedbu melodije...

Na kraju izvedene melodije uobičajen je pljesak — izvođačima.

No, svirku naših tamburaša prati prolom — raspoloženje naznačuje da smo najbolji...

Što smo — preko 200 kilometara od doma — tog trenutka osjećali mi Samoborci?! Uzbuđenje! Ponos! Prisutna je pomisao — da to barem čuju i osjeti svi naši kod kuće u Samoboru...

Takvi trenuci — takve divne melodije izvode sitne žice — srebrne i zlatne kroz decenij...

U ovom izdanju je spomen uspjesima mladih generacija tamburaške glazbe Samobora. Ta ostavština dosadanjih generacija neka je putokaz budućim neimarima i pregaocima kroz smjene generacija...

Poželjeti je da se dalje nose srebrom i zlatom, primjerom utrtim putem samoborskih tamburaških orkestara...

Stanko Vugrinec

Putevima bratimljenja općina

1977

Gostovanje u Foči — za bratimljenja općina ✱ Program za sudionike akcije »NNNI« ✱ Koncert u Prilepu ✱ Koncert u Titovom Velesu, bratskoj općini Samobora ✱ Prigodni program pri spomeniku Osnivačkom kongresu KPH ✱ Povelja Republičke konferencije SSRNH, priznanje društvu ✱ »Kresovi revolucije« — program u čast 40-godišnjice osnutka KPH ✱ Na veličanstvenom dočeku predsjednika Tita u Zagrebu ✱ Gostovanje u Wirgesu, SR Njemačka ✱ Program za 30. jubilej Tvornice čarapa »Sloboda«

U duhu Povelje o bratimljenju općina Samobor-Foča TD »Ferdo Livadić« je u 1977. godini održalo koncerte u Foči i rudarskom naselju Miljevina. Snimak s nastupa u Foči.

1977. godine Tamburaško društvo »Ferdo Livadić« ima 39 javnih nastupa.

Na području općine Samobor:

— na akademijama u čast: Dana žena; Dana Republike; Dana JNA;

— na Smotri kulturno-umjetničkog stvaralaštva mladih u »Kresovima revolucije« u čast proslave 40-godišnjice osnutka KPH;

— nastup za Dan poduzeća Tiskare »A. G. Matoš«;

— nastup u Tvornici čarapa »Sloboda« za godišnjicu poduzeća;

— koncert u čast 30-godišnjice Tvornice čarapa »Sloboda«;

— program za Dan dječje radosti sindikalne podružnice Tvornice boja »Chromos«;

— nastup kod Spomen-stećka osnivačkom kongresu KPH u Anindolu za 1.000 učenika zagrebačkih škola za obrazovanje odraslih u organizaciji Narodnog sveučilišta Trešnjevka;

— u programu svih članica SKUD-a u korist zajma za ceste;

— nastup na Danima kulture Hrvatskog prigorja;

— koncert za sudionike akcije »Ništa nas ne smije iznenaditi. . .«;

— sudjelovanje na armijskom natjecanju za Garnizon »Sedam sekretara SKOJ-a«;

— koncert za zadrugu »OZAS« prigodom održavanja godišnje skupštine, te nastup za 10-godišnjicu Udruženja samostalnih zanatlija na dan održavanja skupštine;

— sudjelovanje u programu »Samoborskog karnevala«.

Nastupi izvan područja općine:

— sudjelovanje na veličanstvenom dočeku predsjednika Tita u Zagrebu na dan svečane jubilarne sjednice KPH;

— za bratimljenja općina Samobor—Foča sudjeluje s dva koncerta u rudarskom naselju Miljevina i Foči;

— nastupa u SR Makedoniji koncertom u Titovom Velesu pobratimu općine Samobor i sudjelovanje kao gosta u programu VI festivala mandolinističke glazbe Makedonije u Prilepu;

— koncert na Filozofskom fakultetu u Zagrebu;

— koncert u Zagrebu za Udruženje umirovljenika općine Trešnjevka;

— nastup u Zagrebu za armijsko natjecanje garnizona Zagrebačke armijske oblasti;

— koncert za građanstvo u Zaprešiću u organizaciji Narodnog sveučilišta;

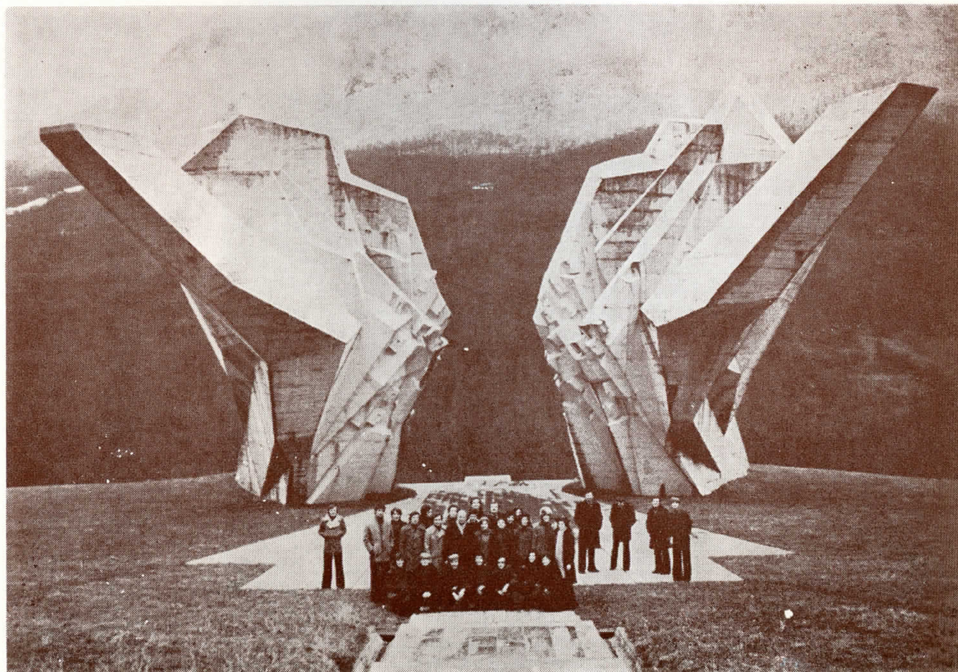
— nastup u cjelovečernjem programu u Ludbregu.

Nastupi u inostranstvu:

— na turneji u SR Njemačkoj u uzvratnom posjetu pjevačkom zboru iz partnerske općine Wirges održana su tri koncerta u Bad-Marienbergu, Koblenzu i Wirgesu.

30 EMISIJA NA RADIO-STANICI

Tokom 1977. godine Radio-stanica Samobor obilno je popunjavala program repertoarom Tamburaškog društva »Ferdo Livadić«. U 30 emisija Radio-stanica pod raznim nazivima emitirala je kao npr.: »Novogodišnji koktel: Nazdravimo Novoj godini s Tamburaškim društvom 'Ferdo Livadić'«, zatim »Po dragome kraju sa Tamburaškim društvom 'Ferdo Livadić'«, ili »Tamburaško društvo 'Ferdo Livadić'«, »Sitne žice tamburice«, pa »Zlatne žice tamburice« i slično.

Članovi Tamburaškog društva »Ferdo Livadić« između dva koncerta (u Foči i Miljevini) posjetili su spomen-područje i spomenik proboju u legendarnoj bici na Tjentištu.

DRUGI O TAMBURAŠKOM ORKESTRU

Skupština općine Samobor na 29. sjednici Društveno-političkog vijeća, održanoj 28. travnja 1977. donijela je zaključak o dodjeli »Nagrade oslobođenja općine Samobor« za 1976. godinu. Tim zaključkom novčanom nagradom od 10.000 dinara nagrađeno je Tamburaško društvo »Ferdo Livadić« iz Samobora. U obrazloženju toga zaključka spominje se najvažnije nastupe i uspjehe društva postignute u 1976. godini, te se među ostalim ističe:

»... Četrdesetak aktivnih svirača orkestra društva u toku protekle godine nastupilo je i priredilo 32 manja i veća koncerta u Samoboru, njegovoj okolici i izvan njega. To su bile odgovarajuće priredbe za potrebe Turističkog saveza Hrvatske u Zagrebu, Turističkog saveza općine Samobor, kraći programi uoči najvećih državnih i drugih praznika, svečanih sjednica i akademija, nastupi u radnim organizacijama »A. G. Matoš« i »Samoborka«, kao i dvije emisije snimljene za potrebe Radio Zagreba najboljih djela koje izvodi orkestar društva.

Orkestar je uspješno reprezentirao tamburašku glazbu Jugoslavije na festivalu tamburaških orkestara naših iseljenika u SAD, koji se uoči 200-godšnjice nezavisnosti SAD održao 2. do 4. srpnja 1976. godine u dvorani »Vatroslav Lisinski« u Zagrebu.

Najveći i najdraži uspjeh za društvo i Samobor je svakako uspjeh postignut na Festivalu tamburaške glazbe Jugoslavije u Osijeku, 7. studenog 1976. godine, kada je u vrlo jakoj konkurenciji 12 najboljih orkestara cijele Jugoslavije, Tamburaško društvo iz Samobora proglašeno pobjednikom odnosno osvojilo titulu najboljeg orkestra Jugoslavije ... «

U Makedoniji članovi TD »Ferdo Livadić« prije nastupa na VI. festivalu u Prilepu na poziv domaćina razgledali su Institut za duhan gdje je za uspomenu snimljena gornja slika.

Na VI. festivalu mandolinskih orkestara SR Makedonije u Prilepu 1977. godine kao gost sudjelovalo je TD »Ferdo Livadić« koje vidimo pred nastup na pozornici. — Prvi red s lijeva na desno: Tomislav Milek, Ivica Horvat, Damir Žunac, Damir Konosić, Mirjana Konosić, Dubravka Čaužić, Ružica Bišćan, Ančica Žibrat, Jurica Pleše, Bojan Lindić, Vlado Mataušić, Miljenko Bradić, Renata Hude, Adolf Paar, Damir Brnčić, Slavko Kralj, Ivica Krapec.

10.000 KILOMETARA PREVALJENO NA TURNEJAMA U 1977. GODINI

1977. godina kroz postojanje tamburaških orkestara ima po broju pokusa, koncerata, i prevaljenih kilometara na turnejama svojevrstan rekord. Tamburaško društvo »Ferdo Livadić« odnosno njegovo članstvo pregalački je podnosilo napore za ostvarenje renomea samoborske tamburaške glazbe, kako ovdje, tako i širom zemlje, a i izvan granica Jugoslavije.

Za 39 koncertnih nastupa prevaljeno je 10.000 kilometara puteva autobusom. Put je tekao razdaljinama od Samobora do pobratimskih općina u SR Bosnu i Hercegovinu (Foču i Miljevinu), pa opet u SR Makedoniju (Titov Veles i Prilep). Osim toga u SR Njemačku u partnersku općinu Wirges s koncertima u Bad-Marienbergu, Koblenzu i Wirgesu. To je iziskivalo mnogo samoodricanja članova društva — kako radnog vremena — tako i trošenja vlastitih financijskih sredstava — jer osim osiguranja prijevoza, smještaja i hrane za druge potrebe ne primaju se nikakve naknade ni dnevnice. Amaterizam je ovdje za primjer. . .

U 6 GODINI RADA I USPJEHA

Taj period karakterizira:

— intenzivan rad članova društva,

— stručne i organizacione pripreme za nastupe,

— redovite vježbe — probe 2-3 puta tjedno,

— česti javni nastupi u Samoboru i izvan njega,

— primanje mlađih generacija na mjesta odlazećih,

— pune ruke priprema za ostvarenje programa da ne dođe do bilo kakve stagnacije.

U 1977. godini Tamburaško društvo »Ferdo Livadić« u uzvratnoj je posjeti Omladinskom pjevačkom zboru u Wirgesu SR Njemačka. Time pridonosi razvoju kulturno-umjetničke suradnje u duhu Povelje o partnerstvu općina Samobor—Wirges. Tom prigodom održana su 3 koncerta u: Bad-Marienbergu, Wirgesu i Koblenzu gdje je snimljena ova slika.

Izlet u prirodu s TD „Ferdo Livadić"

1978

»Uzmi ove ruže« — samostalni koncert u Samoboru ✱ Srebrna medalja osvojena u Gospiću ✱ »Izlet u prirodu s Tamburaškim društvom ,Ferdo Livadić'« ✱ Koncerti u radnim organizacijama ✱ Prihvat najboljeg ansambla iseljenika iz SAD »The Duquesne University Tamburitzans« ✱ Srebrna plaketa »Tambura Paje Kolarića« osvojena na IX festivalu u Osijeku

IZLET U PRIRODU

SLANI DOL

— SPOMEN DOM „JANKO MIŠIĆ"

28. 5. '78

s Tamburaškim društvom

‚FERDO LIVADIĆ'

Pozivamo sve prijatelje i ljubitelje folklora, da provedu dan s tamburaškim društvom „Ferdo Livadić" iz Samobora na „IZLETU U PRIRODU" — uživajući u muziciranju naših ‚zlatnih tamburaša', ugostiteljskim specijalitetima i lijepim pejzažima našeg Samoborskog gorja.

Početak u 10 sati prije podne

Tisak: »A. G. Matoš«, Samobor

TD »Ferdo Livadić« u svom životu povelo je i akcije šireg značenja s pozivima »Izleta u prirodu«. Tako se izletima u Slani Dol i Lipovačku kuću uz »Livadiće« odazvali HPD »Jeka«, Limena glazba, FA »Mladost« i građanstvo. Slika gore prikazuje letak kojim se poziva na »Izlet u prirodu . . .«

1978. TD »Ferdo Livadić« nastupilo je u Splitu na tradicionalnoj priredbi »Trofej Marjana 78«. Snimak prikazuje taj nastup na sportskom stadionu u pauzi nogometnog susreta »Hajduk« — »Partizan«.

1978. godine Tamburaško društvo »Ferdo Livadić« imalo je 18 nastupa — od toga:

Na području općine Samobor:

— nastup na akademijama za Dan žena i Dan Republike;

— samostalni godišnji cjelovečernji koncert i njegova repriza pod nazivom »Uzmi ove ruže«;

— sudjelovanje i svirka na dva izleta pod nazivom »Izlet u prirodu s Tamburaškim društvom Ferdo Livadić« — jedan u Spomen-dom »Janka Mišića« u Slanom Dolu i drugi u »Šoićevu kuću« u Lipovcu;

— nastup na svečanosti godišnjice oslobođenja Samobora;

— u programu na Danima kulture Hrvatskog prigorja;

— na otvorenju nove Sportske dvorane pri OŠ »B. Toni«;

— na susretu i prihvatu gostujućeg iseljeničkog ansambla iz SAD »The Duquesne University Tamburitzans;

— koncert u Tiskari »A. G. Matoš« za 30-godišnjicu i Dan poduzeća;

— na proslavi 25-godišnjice poslovne suradnje Tvornice čarapa »Sloboda« i Tvornice obuće »Borovo« Vukovar;

— program za proslavu 30-godišnjice zadruge »OZAS«;

— kraći program na proslavi 30-godišnjice Oglasnog zavoda Hrvatske — OZEH-a.

Nastupi izvan područja općine:

— koncert u Splitu na Stadionu u poluvremenu utakmice »Hajduk« — »Partizan« na Trofeju Marjana 78« (za »Badel« iz Zagreba);

— u Gospiću na Smotri djece i omladine Hrvatske gdje je osvojena srebrna plaketa dodijeljena po stručnom žiriju;

— na IX festivalu tamburaške glazbe Jugoslavije u Osijeku osvojeno je drugo mjesto i srebrna medalja »Tambura Paje Kolarića«. Izveden je program: narodne iz Desinca u tri dijela: »Ženje mlada«, »Sunčece zahaja« i »Dobro veče, dobri gospodari«, te kompozicije: »Noćni duet« Brune Bjelinskog, »Zapisi o Titu« i »Zapis iz Bosne« Emila Cosetta, »Slovenski ples« Janka Gregorca i »Ponoćni pjevači« Julije Njikoša.

Tamburaško društvo »Ferdo Livadić« u vrijeme priprema za sudjelovanje na IX. festivalu tamburaške glzbe Jugoslavije 1978. godine u Osijeku. Osvojena je na tom festivalu srebrna plaketa »Tambura Paje Kolarića«. — Sjede u prvom redu — s lijeva: Tomislav Milek, Mirjana Konosić, Roman Gross, Sanja Turk, Ružica Bišćan, Đurđica Pleše, Jurica Pleše, Željko Bradić dirigent, Ivica Horvat, Davor Hude, Vladimir Bošnjak, Srećko Bradić i Bojan Lindić. — Stoje u drugom redu — s lijeva: Slavica Pavlović, Nada Bezjak, Vesna Mustafić, Drago Celižić, Franjo Gluščić, Zvonko Župančić, Željko Rešetar, Božo Žibrat, Damir Dimnjaković, Darko Ratković, Damir Brnčić, Ranko Purić i Dragica Tandarić.

Svestrana suradnja

1979

Sudjelovanje u programu proslave 60-godišnjice SKOJ-a i otvorenja Muzeja »Sedam sekretara SKOJ-a« ✶ Suradnja s ansamblom Gradišćanskih Hrvata »Kolo — Slavuj« ✶ Koncert u Tjednu solidarnosti sa starijim osobama ✶ Proslava 30-godišnjice Vatrogasnog saveza općine ✶ Susret »Bratstvo i jedinstvo«

1979. godine Tamburaško društvo »Ferdo Livadić« održalo je 30 nastupa — od toga:

Na području općine Samobor:

— svečani prijem za članove društva u znak priznanja za postignute uspjehe na IX festivalu tamburaške glazbe Jugoslavije pripremljen od društveno-političkih organizacija i Skupštine općine;

— na svečanim akademijama: za Dan žena i za Dan Republike;

— u programu svečane sjednice OK SKH Samobor;

— u prigodnom programu na svečanosti u povodu 35-godišnjice Republike i 60-godišnjice Sindikata;

— u prigodnom programu za jedinice na natjecanju specijalnosti roda veze u kasarni »Sedam sekretara SKOJ-a« i nastup istom prigodom na Trgu kralja Tomislava;

— sudjelovanje u programu proslave Dana SKOJ-a i njegove 60-godišnjice, te otvorenje »Muzeja sedam sekretara SKOJ-a« u kući pogibije sekretara Janka Mišića i braće Oreški;

— na Danima kulture Hrvatskog prigorja; te prijem i dogovor o suradnji gostujućeg ansambla Gradišćanskih Hrvata »Kolo — Slavuj«;

— sudjelovanje u programu i organizaciji susreta tamburaških orkestara;

— na tradicionalnom susretu tamburaških i harmonikaških orkestara međurepubličke KPZ »Bratstvo i jedinstvo«;

BREMENITO JE BITI PRI VRHU USPJEHA

Razna odricanja su potrebna za održanje vrhunske kvalitete tamburaškog orkestra. Od vrhunskih se traži i očekuje stalna kvaliteta muziciranja. Za to treba godišnje i preko 100 proba i još brojne nastupe za izdržati u utakmici rastućeg nivoa drugih. I druga tamburaška društva razumljivo idu naprijed i žele postići što bolje rezultate. Za taj renome uz uvježbanost programa treba i sve ono što kompletira prvoga. To su potrebe opreme, tambure, nošnje i sl.

Brojni su nastupi TD »Ferdo Livadić« za radne kolektive prigodom svečanih proslava Dana poduzeća i drugih značajnih datuma i radnih pobjeda. Tradicionalne koncerte društvo priređuje za Dan poduzeća u Tiskari »A. G. Matoš« kao što je ovaj na slici 1979. godine.

— prigodni koncert u Tjednu solidarnosti sa starijim osobama u organizaciji Udruženja umirovljenika općine;

— prisustvovanjem članova društva obilježavanju obljetnica naših skladatelja Ferde Livadića i Vatroslava Lisinskog;

— na svečanoj sjednici u povodu proslave 30-godišnjice Vatrogasnog saveza općine;

— u Samoborskom muzeju za podjele priznanja SIZ-a kulture pod nazivom: »Nagrada kulture općine Samobor«;

— program »u živo« za televizijsku emisiju »Zagrebačka panorama« gdje se govori o Samoboru i njegovom najboljem amaterskom društvu;

— održan samostalan koncert pod nazivom »Uzmi ove ruže. . .«;

— održan zabavni i narodni program sudionicima piknika na Vugrinščaku Svjetskog kongresa muzičke omladine u Jugoslaviji;

— prihvat i zajednički koncert »Jugendchora« iz partnerske općine Wirges SR Njemačka za uzvratna posjeta Samoboru;

— sudjelovanje na pikniku za iseljenike na Vugrinščaku;

— u prigodnom programu Samoborskog karnevala;

— tradicionalni nastup u Tiskari »A. G. Matoš« za Dan poduzeća;

— izlet članova društva u Šimrake.

Nastupi izvan područja općine:

— u Hrvatskom glazbenom zavodu u organizaciji Croatiaconcerta koncert »Večer uz tamburu« vezan uz 30-godišnji jubilej rada kompozitora Brune Bjelinskog;

— u hotelu »Interkontinental« na prijemu za poslovne ljude iz cijele Jugoslavije upriličen po firmi FAG iz SR Njemačke i ASTRE — mašinoimpeksa iz Zagreba;

— u hotelu »Interkontinental« prilikom otvaranja Prvog jugoslavenskog kongresa antialkoholičara;

— koncert uoči Dana radne organizacije OZEH-a;

— u koncertnoj dvorani »Vatroslav Lisinski« kao popuna nastupu HPD »Jeka« na koncertu pjevačkih zborova regije;

— program za potrebe Štaba teritorijalne obrane grada uoči Dana JNA;

— na gostovanju u SR Srbiji s tri cjelovečernja koncerta u Majdanpeku i Donjem Milanovcu uz srdačan i nezaboravan prijem i zanimljiv obilazak našeg najvećeg hidroenergetskog sistema Đerdap.

KONCERT STAROGRADSKIH PJESAMA

U ožujku 1979. održan je koncert starogradskih pjesama pod nazivom »Uzmi ove ruže« koji je vanredno primljen po samoborskoj publici. Sudjelovali su solisti: Ančica Žibrat i Franjo Gluščić, a kao gosti: ansambl »Lotrščak« i Vjekoslav Vila, Zagreb, te Anđelka Mogulić, Franjo Kos, Marko Hribar, Marija i Stjepan Bišćan, Irena Kotarski i Mirna Novak.

Jedan od mnogobrojnih nastupa TD »Ferdo Livadić« u 1979. godini. Solisti Đurđica Pleše i Franjo Gluščić. Dirigent Željko Bradić.

Najtužnija vijest

1980

Koncert »Od Gerschwina do rocka« ✱ Uzvratni posjet zboru u Wirgesu u SR Njemačkoj ✱ Koncerti za naše radnike u SR Njemačkoj ✱ Nastup kod dodjeljivanja Nagrade kulture općine Samobor

1980. godine Tamburaško društvo »Ferdo Livadić« održalo je 24 nastupa — od toga:

Na području općine Samobor:

— akademije: za Dan žena i za Dan Republike;

— dva samostalna koncerta pod nazivom: »Od Gerschwina do rocka« uz suradnju grupe »Beton«. Koncert je pratilo oduševljenje publike a kvaliteta izvedbe tamburicu afirmirala i ukazala na nove mogućnosti izvođenja raznih varijacija i primjene od narodnog melosa do modernih skladbi;

— za početak radnih akcija »ORA 80« u programu sudjeluje manja grupa na priredbi »Kramp, muzika, kramp« u organizaciji Saveza socijalističke omladine Samobor;

— u programu piknika na Vugrinščaku za sudionike Svjetskog festivala animiranog filma u Zagrebu;

— na priredbi u NS »J. Mišić« na završetku akcija »NNNI 80« za Dan civilne zaštite;

— u dijelu programa na iseljeničkom pikniku u bašti hotela »Lavica« u organizaciji Matice iseljenika Hrvatske i Zagreba;

— na koncertu za umirovljenike u organizaciji Udruženja umirovljenika općine;

— u programu za »Svjetski dan štednje« u organizaciji Samoborske banke;

— u prigodnom programu kod uručivanja »Nagrade kulture općine Samobor« za 1980. godinu;

— na koncertu HPD »Jeka« dijelom u zajedničkom izvođenju kompozicija;

— snimanje za emisiju Radio-televizije Zagreb;

— prihvat folklornog ansambla »Kolo-Slavuj« Gradišćanskih Hrvata;

— u radnoj organizaciji Tiskari »A. G. Matoš« tradicionalni koncert za Dan poduzeća;

— u Bregani koncert za građanstvo.

Nastupi izvan područja općine:

— u Zagrebu na snimanju reklame Jamničke kiselice za Televiziju u aranžmanu OZEH-a iz Zagreba;

— u Čazmi na proslavi »Dana roda veze« u organizaciji Saveza boraca općine Samobor;

— sudjelovanje na republičkoj smotri djece i omladine Hrvatske;

Nastupi u inostranstvu:

— u SR Njemačkoj u uzvratnom posjetu »Jugendchoru« u partnerskoj općini Wirges s dva koncerta za građanstvo Wirgesa i za članove sindikata u Mögendorfu;

— na putu uoči povratka iz SR Njemačke najtužnija vijest rasplakala je članove društva. Kratko je glasila: »Umro je Tito!« Ni ovdje izvan granica naše zemlje nije trebalo više reći. Svi su ga znali. Znali su veličinu njegove ličnosti. U autobusu održan je komemorativni spomen. Kratki životopis njegovih stradanja, revolucionarni i borbeni put do pobjede i stvaranja nove socijalističke samoupravne Jugoslavije. Na kraju minuta šutnje. Hvala i slava neumrlom Titu!

— druga turneja u SR Njemačku i 4 koncerta u Tutlingenu, Zingenu, Freiburgu i Ofendorfu bila su posvećena našim radnicima na privremenom radu;

— u Austriji u organizaciji Društva za suradnju s Gradišćanskim Hrvatima iz Zagreba priređeni su koncerti u Beču i u tri sela u Gradišću;

— u cilju razvoja društvenog života organiziran je doček Nove godine u društvenim prostorijama.

U duhu Titovih puteva mira — suradnje — nesvrstanosti — omladina okupljena u Tamburaškom društvu »Ferdo Livadić« dala je svoj prilog — koncertima u pobratimljenim općinama u zemlji: Foči, Titovom Velesu, Majdanpeku, tako i izvan zemlje u Wirgesu partnerskoj općini Samobora. Njihova dostignuća kvalitetnog muziciranja na nacionalnom instrumentu tamburici donosila su priznatu pozitivnu bilancu rezultata rada i sadržaja bavljenja mladih. Na takvom putu u SR Njemačkoj stigla ih je najtužnija vijest o smrti predsjednika Tita. Tuga je u njihovim redovima za voljenim predsjednikom bila tolika da su njihove suze rasplakale i omladinu i starije domaćine u Wirgesu. Zavijen u crno autobus se nijemom tišinom kretao kući. O tom tužnom putu donosimo gornji napis iz »Samoborskih novina«. (15. V 1980.).

Komemoracija u autobusu

Tamburaško društvo »Ferdo Livadić« iz Samobora na kraju boravka (1—5. V) u partnerskoj općini Wirges (SR Njemačka) u pripremama povratka saznalo je za žalosnu vijest da je drug Tito umro. Plač i suze oblile su članove društva nakon teške, turobne vijesti, što se jako dojmilo omladine i domaćina u cjelini, jer tako nešto još nisu doživjeli i mogli vjerovati. Toj privrženosti, toj ljubavi prema Titu i Jugoslaviji, nastojali su domaćini noću i rano ujutro pred odlazak biti u svemu na usluzi i pomoći. Za tren smo dobili materijale za crnu zastavu za autobus i crne trake za revere odjeće. Uveče nas je iznenadila solidna priprema obavijesti i širi komentar od jedan sat na njemačkoj televiziji o životu, radu i smrti druga Tita. Pripremljeni za odlazak kući u Samobor u autobusu mladim tamburašima oprostili su se načelnik općine Wirges Erhard Olschewski, zastupnik parlamenta Hans Schweitzer i predsjednik Jugendchora Franz Josef Bruchoff izrazima saučešća i žalosti, a i dilema. Predsjednik Tamburaškog društva »Ferdo Livadić« Stanko Vugrinec zahvalio im je svima na izraženoj sućuti i brizi, na lijepim riječima no da dileme u Jugoslaviji nema u kursu nastavka Titovim putem, jer narod je zadovoljan i zdrava je situacija. Kada je autobus krenuo prema Jugoslaviji, predsjednik društva je kroz tričetvrt sata komemorirao govorom životni put druga Tita počam od rođenja, kroz boljševičku revoluciju, progone u staroj Jugoslaviji, te njegovu borbu za sređenje KPJ. Govorio je o njegovoj politici otklanjanja uzroka koji su stvarali zlu krv među našim narodima u vezi s hegemonijom, nenarodnom vlasti i eksploatacijom radnih ljudi. Istakao je njegova vizionarska predviđanja i rad kroz decenije u KPJ, iskovanim tekovinama u narodnooslobodilačkoj borbi, bratstvu-jedinstvu, ulozi radnih ljudi u samoupravljanju, nesvrstanosti i borbi za mir u svijetu — što sve je donijelo da je ugled Tita i Jugoslavije poprimio dimenzije koje se ne mogu izraziti u nekoliko riječi. Na kraju zaustavljen je autobus i minutom šutnje u počast umrlog Predsjednika, Maršala i druga Tita te hvala i slava, a tuga nas je pratila do naših kuća ...

Koncert »Livadića« 1981. godine u Narodnom sveučilištu »Janko Mišić« u Samoboru. Solisti: Ančica Žibrat, Đurđica Pleše, Franjo Gluščić. Dirigent Željko Bradić.

Srebrna plaketa za „Stalan doprinos u razvoju tamburaške glazbe u Jugoslaviji"

1981

Samostalni proljetni koncert u Samoboru ✶ Nastup na svečanom otvorenju nove robne kuće u Samoboru ✶ Samostalni koncerti u organizaciji Narodnih sveučilišta u Velikoj Gorici, Trešnjevki, Zlataru, Sesvetama, Zelini, Drenju (Zaprešić), Đurđevcu ✶ Nastup na X festivalu tamburaške glazbe Jugoslavije u Osijeku — ocijenjen kao vrhunsko muziciranje na tamburici ✶ Dodijeljena srebrna plaketa »Tambura Paje Kolarića« za »Stalan doprinos u razvoju tamburaške glazbe u Jugoslaviji«

1981. godine Tamburaško društvo »Ferdo Livadić« bilježi 24 nastupa:

Na području općine Samobor:

— akademije: za Dan oslobođenja Samobora; za Dan SKOJ-a i za Dan Republike;

— nastup u okviru Muzičke omladine Samobora;

— održan uspješni samostalni proljetni koncert TD »Ferdo Livadić«;

— koncert u čast »Svjetskog dana štednje« u organizaciji Samoborske banke;

— nastup na svečanosti otvorenja nove robne kuće SA-MA u Samoboru;

— nastup na završetku vježbe JNA u Otruševcu;

Nastupi izvan područja općine:

— u pojedinim mjestima u organizaciji narodnih sveučilišta održani su samostalni koncerti u: Velikoj Gorici, Trešnjevki (Zagreb), Zlataru, Sesvetama, Zelini, Drenju (Zaprešić), Đurđevcu;

SNIMLJENE GRAMOFONSKE PLOČE

TD »Ferdo Livadić« dosad je snimilo u »Jugotonu« tri gramofonske ploče:

1974. godine: »Sedam sekretara SKOJ-a«

1975. godine: »Samoborske zdravice«

1981. godine: TD »Ferdo Livadić« narodne pjesme naših krajeva (velika, LP-ploča).

Prigodom promocije velike ploče Tamburaško društvo »Ferdo Livadić« priredilo je uspješan koncert u Narodnom sveučilištu »Janko Mišić«.

— nastup na X Festivalu tamburaške glazbe Jugoslavije u Osijeku — za koji je stručni žiri ocijenio i istakao primat vrhunskog muziciranja na tamburi. Umjetnički žiri i odbor festivala dodijelio je TD »F. Livadić« srebrnu plaketu i priznanje »Tamburu Paje Kolarića« za: »Stalan doprinos u razvijanju tamburaške glazbe u Jugoslaviji«. Konstatirano je da su samoborski tamburaši poslije Osječana najčešće sudjelovali na festivalima, te su na njima od 1962. do 1981. godine sudjelovali s 304 seniorska člana i 250 omladinskih članova. Ujedno je konstatirano da su samoborski tamburaši najuspješniji po osvojenim nagradama (dvije zlatne i dvije srebrne plakete).

— jednaka ocjena dana je i za Tamburaški orkestar »Mladi Samoborac« OŠ »Bogumil Toni« Samobor koji je pokazao visoku kvalitetu u odnosu na ostale školske orkestre;

— snimanje u »Jugotonu« u Zagrebu nove longplej ploče;

— društveni život — dvodnevni izlet članova na Učku.

Nastupi u inostranstvu:

— turneja i koncerti na danima kulture u Čajti (Austrija) u organizaciji Društva za suradnju s Gradišćanskim Hrvatima;

— turneja i koncerti za naše radnike na privremenom radu u SR Njemačkoj za Dan Republike u mjestima: Freiburg, Hornberg, Schweiningen i Reutligen.

DRUGI O SAMOBORSKIM TAMBURAŠIMA

OCJENA USPJEHA NA MUZIČKIM SUSRETIMA AMATERA ZAGREBA

Muzički susreti amatera Zagreba (20—24. svibnja 1981.) održani na nivou regije Zajednice saveza kulturno-umjetničkih društava Zagreba i Zajednice općina Zagreb. U izvještaju o I smotri tamburaško i mandolinističko-gitarističkih orkestara o nastupu Tamburaškog društva »Ferdo Livadić« članovi Ocjenjivačkog odbora su iznijeli:

»... Izvrsnom ugodbom, tehnikom trzanja, interpretacijom i izborom djela posebno se isticao orkestar TAMBURAŠKOG DRUŠTVA »FERDO LIVADIĆ« — SAMOBOR i zahvaljujući tome opet potvrdilo svoju visoku kvalitetu ... «

MIŠLJENJA I OCJENE — POHVALE

Poslije održanog X festivala tamburaške glazbe Jugoslavije u Osijeku u Biltenu broj 3 — mjeseca travnja 1981. — pod gornjim naslovom donijete su ocjene pojedinih orkestara viđenih očima posebne komisije. Za tamburaško društvo »Ferdo Livadić« je za nastup u Osijeku napisano u tom Biltenu:

»... »FERDO LIVADIĆ«, SAMOBOR istakao se bogatim zvukom velikog ansambla. Orkestar je discipliniran, dobro frazira i ulazi u muzički sadržaj djela, uz descentno naglašavanje ritmičke komponente. I ovdje se kao kompozitor pojavio Zdravko Šljivac, s efektnom »Ritmijadom«, napisanom, doduše, tradicionalnim muzičkim govorom, koji je osvježio primjenom elektronike... «

Suradnja s iseljeničkim ansamblima

TAMBURICA ČUVA NAŠ IDENTITET...

Dvadesetgodišnje sudjelovanje samoborskih tamburaških orkestara na susretima naših iseljenika od posebnog je značaja za našu zemlju. U svijetu ima blizu 3 i pol milijuna naših ekonomskih iseljenika. To su pretežno druga, treća, a i četvrta generacija čiji su preci negdje i pred 100 godina krenuli u svijet iz »starog kraja«. Za tih velikih ekonomskih migracija razmiljeli se naši ljudi po svim kontinentima a pretežno u SAD, Kanadu i Australiju. Na osamljenim radilištima, u samoći, običaji i svirka na tamburici bila im je utjeha i nostalgija za starom domovinom i doprinosila čuvanju etniciteta. U prilog tome za nedavna boravka u Samoboru predsjednik Hrvatske bratske zajednice iz SAD Bernard Luketić — pokazavši na tambure rekao je: »Evo, ovo, ove tambure i folklor, pjesma, ples i običaji očuvat će naš narod od asimilacije . . . «

Samoborski tamburaški orkestar bilježi u svojoj Spomen-knjizi doček prvog iseljeničkog ansambla tamburice. Dočekali su ga na zagrebačkom aerodromu 1. lipnja 1962. godine. Od tada slijedili su susreti, prihvati i zajedničko nastupanje s iseljeničkim ansamblima svake godine na piknicima koji se tradicionalno održavaju u Samoboru (Šmidhen).

Organizacija tih susreta bila je predvođena po Matici iseljenika Hrvatske, Matici iseljenika Zagreba i Komisiji za iseljenička pitanja OK SSRN Samobor (danas delegaciji Matice iseljenika).

Kulturno-umjetnički programi na tradicionalnim susretima iseljenika imali su i svoja posebna svečana obilježja. Svečanosti npr. u čast 75-godišnjice i drugi puta 80-godišnjice Hrvatske bratske zajednice iz SAD kao najveće iseljeničke organizaecije u svijetu. Posebno je priznanje odano Tamburaškom društvu »Ferdo Livadić« nastupom na 10. festivalu Omladinske kulturne federacije Hrvatske bratske zajednice iz SAD organiziranog u koncertnoj dvorani »Vatroslav Lisinski« u Zagrebu. Na istom festivalu veliko priznanje i čast dana je i dirigentu Željku Bradiću koji je kao glavni dirigent ravnao zajedničkim nastupom svih ansambla.

Samobor i Tamburaško društvo »Ferdo Livadić« kroz tu suradnju stekli su ugledno mjesto u doprinosu popularizaciji tamburice.

»Tajna djedove tamburice« ima svoju nostalgičnu ulogu buđenja i očuvanja identiteta.

SURADNJA S KLUBOVIMA NAŠIH RADNIKA U INOZEMSTVU

»KLUB JUGOSLAVENA REUTLIGEN — 7410 REUTLIGEN KAISERSTR. 68

K U D »Mladost« Samobor

Tamburaški orkestar »Ferdo Livadić« Samobor

Cjenjene Drugarice i Drugovi!

Želja nam je, zahvaliti Vam se na Vašem gostovanju u našem klubu. Vaš nastup, oduševljeno prihvaćen i pozdravljen dugim aplauzima, podigao je svečani karakter naše priredbe, održane u čast našeg velikog praznika Dana Republike.

Članovi Vaših ansambala svojom srdačnošću postali i ostat će nam dragi prijatelji. Obitelji, koje su Vam pružile smještaj u svojim domovima izrazile su žaljenje što je Vaš boravak kod nas bio tako kratak. Za sve nas, radnike na privremenom radu u Reutligenu, Vaše gostovanje donijelo nam blizinu niše drage domovine. Žice tamburica, pjesme Vaših solista i bogati program Vaših folklorista snažno su dirnule naša srca. Želja nam je da Vas uskoro ponovno pozdravimo kao drage prijatelje i goste u našem klubu.

Zahvaljujemo se ovim putem Općinskoj Konferenciji Samobor, Socijalističkom Savezu i drugim strukturama koje su Vam omogućile dolazak u naš klub.

Želimo Vam i dalje uspješan rad Vaših društava i brojne nastupe pred našim građanima gdje god se oni nalaze na radu van svoje domovine. Vaši nastupi veliki su doprinos jačanju i učvršćivanju bratstva i jedinstva naših naroda i narodnosti.

predsjednik kluba Milan Bašić.«

Sredstva informiranja o samoborskim tamburašima

Popularizacija nastupa i ocjena održanih koncerata samoborskih tamburaša od strane sredstava informiranja bila je hvalevrijedna i dobra. U ovom spomen-izdanju donosimo dio izvadaka napisanih u listovima tiska.

Dnevnici (»Vjesnik«, »Večernji list«, »Glas Slavonije« i dr.), tjedni i mjesečni časopisi najavljuju priredbe i pišu o održanim nastupima i povremeno informiraju čitaoce o radu samoborskih tamburaša. Podaci o društvu tiskani su kroz godine u prigodnim izdanjima za smotre i festivale (Varaždin, Osijek i VI festival u Prilepu, SR Makedonija). U katalozima: za svečano otvorenje koncertne dvorane »Vatroslav Lisinski« kao i za održavanje X festivala Omladinske kulturne federacije HBZ iz Amerike u »Vatroslavu Lisinskom« tiskane su i informacije o Tamburaškom društvu »Ferdo Livadić«. Naklade tih kataloga tiskane su po 10.000 primjeraka razaslanih zemljom, a za X festival iseljeničkih ansambala i širom svijeta.

Lokalni list »Samoborske novine« redovito je tekstom i snimkama pratio aktivnost samoborskih tamburaša.

Za turneja u SR Njemačku u partnersku općinu Wirges propagandne najave i ocjene održanih koncerata bile su pune pohvala Tamburaškog društva »Ferdo Livadić«, koje su donosili »Westerwälder Zeitung« i lokalni list grada Wirgesa.

List Hrvatske bratske zajednice »Zajedničar« u Americi (list se tiska u 70.000 primjeraka) donosio je povremeno informacije o piknicima i nastupima iseljeničkih ansambala u Samoboru povezano s Tamburaškim društvom »Ferdo Livadić«.

U vezi s iseljeničkim priredbama u Samoboru (piknici, koncerti) list Matice iseljenika »Matica« tiskao je brojne informacije i slike, a jednom donio na naslovnoj strani lista sliku u koloru članova Tamburaškog društva »Ferdo Livadić«.

Lokalna Radio stanica Samobor već godinama u svoje programe uvrštava kako koncertne emisije pod naslovima »Sitne žice tamburice«, »Zlatne žice tamburice«, »Srebrne žice tamburice« tako i razgovore s članovima Tamburaškog društva »Ferdo Livadić« i sl.

Radio i televizija Zagreb također već godinama snima za svoje programe koncerte TD »Ferdo Livadić«. Često se može čuti na Radio Zagrebu u emisiji »Iz rada amaterskih društava« razgovore i svirku članova Tamburaškog društva »Ferdo Livadić«, zahvaljujući uredniku Juliju Njikošu.

Tamburaško društvo »Ferdo Livadić« tiska i vlastita izdanja prigodom samostalnih koncerata, nastupa i sl. Dosad je tiskalo brojne propagandne materijale za potrebe popularizacije npr. plakate, programe, letke, prospekte, kao i 3 samostalne gramofonske ploče (»Samoborske zdravice«, »Sedam sekretara SKOJ-a« i veliku ploču (LP) narodnih pjesama iz Samobora i Hrvatske).

Tamburaško društvo »Ferdo Livadić« kao i sam Samobor ovakvim bogatim i dobrim tretmanom uspjeha dobivaju zajedno na popularizaciji i ugledu u svojim kulturnim stremljenjima.

Izbor programa

I IZBOR PROGRAMA DONOSI USPJEHE

Glavna karakteristika u izboru programa Tamburaškog društva »Ferdo Livadić« je raznolikost stilova muziciranja. Glavni akcent je na narodnoj glazbi, jer je tambura prvenstveno narodno glazbalo. No, tambura je naše jedino glazbalo koje se orkestralno razvilo na umjetničku visinu, te posjeduje originalnu literaturu. U stvaranju novih koncertnih skladbi naše društvo uspješno je surađivalo s poznatim skladateljima Tihomilom Vidošićem i Brunom Bjelinskim. Iz te suradnje nastala su djela: »Samoborski ples« i »Samoborski scherzo« Tihomila Vidošića, te »Povratak Tauern expressom«, »Zimske svečanosti«, »Noćni duet« Brune Bjelinskog. U zadnje vrijeme nastale su na poticaj našeg društva koncertne skladbe mladog skladatelja Zdravka Šljivca: »Ritmijada« i »Folklorna impresija« za tamburaški orkestar i solo brač. Pored narodnih i koncertnih skladbi društvo izvodi i zabavne skladbe, te starogradske pjesme i romanse. Pored dobrog muziciranja i ova raznolikost programa donosi društvu višegodišnje uspjehe.

Ž. B.

BOGAT REPERTOAR SKLADBI TAMBURAŠKOG DRUŠTVA »FERDO LIVADIĆ«

Kroz decenij djelovanja Tamburaško društvo »Ferdo Livadić« intenzivnim radom ostvaruje mjesto i ulogu u našem socijalističkom samoupravnom društvu. Prikuplja, uvježbava i izvodi narodne, revolucionarne, koncertne, festivalske, starogradske i zabavne skladbe. Danas društvo ima bogat fundus repertoara od ukupno 207 skladbi. Od toga ima:

— Narodna glazba	40 skladbi
— Narodna glazba Samobora	35 skladbi
— Skladbe za prigodne svečanosti i skladbe s revolucionarnom tematikom	27 skladbi
— Izvorne koncertne skladbe	29 skladbi
— Festivalske skladbe	23 skladbe
— Obrade zabavnih skladbi	20 skladbi
— Starogradske pjesme i romanse	14 skladbi
— Obrade koncertnih skladbi	14 skladbi
— Izvorne zabavne skladbe	5 skladbi
UKUPNO	207 skladbi

Priznanja muziciranju na tamburici

TAMBURAŠKO DRUŠTVO »FERDO LIVADIĆ« PRIMILO JE BROJNA PRIZNANJA

Uložen trud i maran rad članova Tamburaškog društva »Ferdo Livadić« pod stručnim vodstvom dirigenta Željka Bradića zapažen je i priznat od strane publike, a posebna priznanja dodijeljena su mu:

Na jugoslavenskom nivou:

1972. — Zlatna plaketa »Tambura Paje Kolarića« na 6. festivalu tamburaške glazbe Jugoslavije u Osijeku
— Diploma kao sudioniku 6. festivala tamburaške glazbe Jugoslavije u Osijeku

1974. — Srebrna plaketa »Tambura Paje Kolarića« na 7. festivalu tamburaške glazbe Jugoslavije u Osijeku

Snimak plakete »Tambura Paje Kolarića«. Tamburaško društvo »Ferdo Livadić« ima u svojim vitrinama dosada osvojene plakete:

1972. — zlatnu
1974. — srebrnu
1976. — zlatnu
1978. — srebrnu
1980. — srebrnu

— Diploma u znak priznanja na 7. festivalu tamburaške glazbe Jugoslavije

1976. — Zlatna plaketa »Tambura Paje Kolarića« na 8. festivalu tamburaške glazbe Jugoslavije u Osijeku
— Diploma u znak priznanja na 8. festivalu tamburaške glazbe Jugoslavije

1978. — Srebrna plaketa »Tambura Paje Kolarića« na 9. festivalu tamburaške glazbe Jugoslavije u Osijeku
— Diploma u znak priznanja na 9. festivalu tamburaške glazbe Jugoslavije

1981. — Srebrna plaketa »Tambura Paje Kolarića« na 10. festivalu tamburaške glazbe Jugoslavije u Osijeku

Na republičkom nivou:

1973. — Diploma Prosvjetnog sabora Hrvatske za osvojenu posebnu nagradu na 16. muzičkoj smotri djece i omladine Hrvatske
— Diploma u povodu 20 godina djelovanja Turističkog saveza Hrvatske u znak priznanja za uspješni rad na unapređenju turizma

1974. — Diploma Prosvjetnog sabora Hrvatske za sudjelovanje na 17. muzičkoj smotri djece i omladine Hrvatske

1975. — Diploma Prosvjetnog sabora Hrvatske za sudjelovanje na 18. muzičkoj smotri djece i omladine Hrvatske

1976. — Diploma Prosvjetnog sabora Hrvatske za sudjelovanje na 19. muzičkoj smotri djece i omladine Hrvatske
— Povelja Republičke konferencije SSRN Hrvatske za uspješno ostvarivanje društvene uloge Socijalističkog saveza i razvijanje socijalističkog samoupravljanja

1977. — Spomenica 6. festivala mandolinističkih orkestara SR Makedonije za sudjelovanje na 6. festivalu na mandoliniskite orkestri od SR Makedonija
— Priznanje Republičke konferencije SSO Hrvatske za naročito aktivan i izuzetan doprinos u izgradnji samoupravnog socijalističkog društva i razvoja Saveza socijalističke omladine Hrvatske

1978. — Diploma Prosvjetnog sabora Hrvatske za sudjelovanje na 21. muzičkoj smotri djece i omladine Hrvatske

1980. — Plaketa Prosvjetnog sabora Hrvatske za postignute i prikazane rezultate na 23. smotri djece i omladine Hrvatske u Varaždinu

— Diploma Prosvjetnog sabora Hrvatske za uspješno sudjelovanje na 23. smotri djece i omladine Hrvatske

Na nivou općina:

1972. — Diplomu Skupštine općine Samobor u znak priznanja za osvojeno prvo mjesto na 6. festivalu tamburaške glazbe Jugoslavije

1973. — Plaketu Skupštine općine Samobor u znak javnog priznanja za naročite uspjehe

1981. — Plaketu 1981. — Nagrada kulture — SIZ-a kulture općine Samobor

— Diplomu društveno-političkih organizacija općine Trešnjevka za sudjelovanje u »Partizanskom maršu prijateljstva«

Na nivou suradnje s JNA:

1973. — Mala plaketa JNA Komande garnizona Samobor

1974. — Mala plaketa JNA Garnizona Samobor za uspješnu suradnju s pripadnicima kasarne »7 sekretara SKOJ-a« Samobor

— Priznanje Saveza udruženja boraca NOR-a međuopćinski odbor iz Zagreba

1977. — Priznanje JNA za sudjelovanje i postignute rezultate u realizaciji akcije »Mladost u pjesmi, riječi i vještini«

Od strane ustanova općinskog značenja:

1974. — Priznanje Narodnog sveučilišta »Janko Mišić« Samobor za suradnju

1976. — Zahvalnica Saveza turističkih društava općine Samobor za sudjelovanje u organizaciji i pomoć za »Samoborskog karnevala 1976«

1981. — Priznanje Narodnog sveučilišta »Janko Mišić« Samobor za sudjelovanje na Danima kulture Hrvatskog prigorja

Za suradnju s organizacijama udruženog rada:

1976. — Priznanje IGM »Samoborka« Samobor u povodu 70-godišnjeg jubileja u znak zahvalnosti za zalaganje i postignute rezultate

1977. — Zahvalnica Tiskare »Antun Gustav Matoš« Samobor za uspješnu i plodnu suradnju i nezaboravne trenutke koje su im svojim sviranjem pružili

1978. — Spomen diplomu Zadruga »OZAS« Samobor u povodu 30. godišnjice plodonosnog rada za dugogodišnji rad i aktivnu suradnju

— Priznanje Tiskare »Antun Gustav Matoš« Samobor u povodu 30. godišnjice postojanja i rada za kulturno-umjetničku suradnju

1979. — Priznanje Tiskare »Antun Gustav Matoš« Samobor za višegodišnju uspješnu suradnju

Predsjednik TD »Ferdo Livadić« Adolf Paar prima plaketu Nagrada kulture 1981. od predsjedavajućeg SIZ-a kulture općine Samobor Marijana Čižmešije.

Za suradnju s društvenim organizacijama:

1973. — Priznanje Planinarskog društva »Japetić« Samobor u povodu 50. godišnjice rada i osnutka, za višegodišnju suradnju i pomoć u širenju planinarstva

1974. — Plaketu Auto-moto društva Samobor

1977. — Priznanje Limene glazbe Samobor u povodu 170. obljetnice postojanja glazbe u Samoboru

Iz suradnje s radnicima na privremenom radu u inozemstvu:

1980. — Priznanje Zajednice klubova Jugoslavije — Južni Baden BRD (Savezna Njemačka) za uspješno izvođenje pjesama i igara naroda Jugoslavije

PRIZNANJA ZASLUŽNIM ČLANOVIMA

Naprijed iznijet je dio priznanja koja su dodijeljena Tamburaškom društvu »Ferdo Livadić« za njegov uspješan rad. Osim društva priznanja su od strane Skupštine općine i SIZ-a kulture primili i zaslužni pojedinci koji su imali udio u razvoju i uspjesima tamburaške glazbe. Priznanja su dodijeljena:

Plaketa — Nagrada SIZ-a kulture:

1977 — Željko Bradić
1979 — Stanko Vugrinec

Diploma — Nagrada SIZ-a kulture:

1979 — Franjo Gunčić
1980 — Slavica Pavlović
1981 — Franjo Glušćić
— Tomislav Milek

Plaketa — Nagrada oslobođenja općine Samobor:

1982 — Adolf Paar

Diploma — Nagrada oslobođenja općine Samobor:

1982 — Ružica Bišćan
— Franjo Glušćić
— Franjo Gunčić

Dane slavlja TD »Ferdo Livadić« obilježilo je i uspješnim koncertom u Narodnom sveučilištu »Janko Mišić«, a zaslužnom dirigentu Željku Bradiću čestitku i cvijeće izručuje članica društva Ančica Žibrat.

ŽELJK BRADIĆ nastavnik muzike i dirigent tamburaških orkestara u školama i u Tamburaškom društvu »Ferdo Livadić« a posljednju godinu i voditelj Muzičke škole pri Narodnom sveučilištu »Janko Mišić« Samobor središnja je i najzaslužnija ličnost uspjeha samoborskih tamburaša. Blizu četvrt stoljeća u žarištu je inicijative kako nacionalnim instrumentom tamburicom dati maksimum iz onog bogatog nacionalnog i folklornog blaga, tako i ono novo komponirano što uspješnije ozvučiti tamburicom. Pod dirigentskim vodstvom Željka Bradića tamburaški orkestri postižu oduševljena priznanja i aplauze publike kao i stručnih muzičkih krugova u zemlji a i izvan nje. Posebno sadržajna je vrijednost okupljanja mladih, razvijanje ljubavi i njihova interesa za sviranje u tamburaškom orkestru.

Članovi odbora TD „Ferdo Livadić"

Na godišnjim skupštinama članovi Tamburaškog društva »Ferdo Livadić« birali su rukovodeća tijela Izvršni i Nadzorni odbor.

9. prosinca 1971. izabrani su:

I z v r š n i   o d b o r :

Vugrinec Stanko, predsjednik
Kunić Vlado, potpredsjednik
Gunčić Franjo, tajnik
Kristijan Dragutin, blagajnik
Jednačak Jasenka
Kordić Milan
Jakopec Vinko

N a d z o r n i   o d b o r :

Bradić Miljenko
Horvat Borivoj
Mataušić Vladimir

24. veljače 1973. sastanak članstva kooptira na mjesto otpalih nove članove. Sada rukovodeća tijela čine:

I z v r š n i   o d b o r :

Vugrinec Stanko, predsjednik
Gunčić Franjo, tajnik
Pavlović Slavica
Sesartić Jasenka
Bišćan Antun
Gärtner Marijan
Celižić Drago
Glušćić Franjo
Čačković Dubravko
Fratrić Dinko

N a d z o r n i   o d b o r :

Bradić Željko
Bradić Miljenko
Milek Tomica

13. lipnja 1975. na skupštini društva izabrani su:

I z v r š n i   o d b o r :

Vugrinec Stanko, predsjednik
Paar Adolf, potpredsjednik
Gunčić Franjo, tajnik
Mahović Srebrenka, blagajnik
Kunić Vlado
Žibrat Biserka
Pavlović Slavica
Milek Tomislav
Čavužić Dubravka
Čačković Dubravko
Korpar Đurđa

N a d z o r n i   o d b o r :

Bišćan Anton

2. srpnja 1980. skupština društva izabrala je:

I z v r š n i   o d b o r :

Paar Adolf, predsjednik
Žibrat Biserka, potpredsjednik
Gunčić Franjo, tajnik
Pavlović Slavica, blagajnik
Vugrinec Stanko
Lovasić Slavko
Milek Tomislav
Hude Davor
Glušćić Franjo
Gross Alojz
Žibrat Ančica
Pleše Jurica
Lindić Bojan

N a d z o r n i   o d b o r :

Celižić Drago
Bišćan Ružica
Kordić Petar

U 1981. zbog odlaska u JNA izabranih članova kooptirani su u Izvršni odbor:

Hude Renata
Bišćan Antun
Prudeus Josip

26. veljače 1982. skupština je izabrala:

I z v r š n i   o d b o r :

Bišćan Antun, predsjednik
Paar Adolf, tajnik
Bišćan Ružica, blagajnik
Milek Tomislav
Gunčić Franjo
Bujan Jasmina
Glušćić Franjo
Gross Alojz
Hude Renata
Pleše Jurica
Prudeus Josip
Vugrinec Stanko
Žibrat Ančica
Žibrat Božo

N a d z o r n i   o d b o r :

Kordić Petar
Celizić Drago
Pleše Đurđica

Aktivni članovi tamburaškog društva „Ferdo Livadić"

Bašić Kruno
Bašnec Milivoj
Besednik Sonja
Bezjak Nada
Bišćan Antun
Bišćan-Jednačak Jasna
Bišćan Ružica
Bošnjak Vladimir
Bradić Miljenko
Bradić Srećko
Bradić Željka
Bradić Željko
Brnčić Damir
Brunović Zoran
Bujan Jasmina

Celižić Drago
Celižić Marija
Cipek Nikola
Cipek Velimir
Cvetković Goran

Čačković Damir
Čačković Dubravko
Čavužić Dubravka
Čulig Davorka
Čulig Zdravka

Dimnjaković Damir

Fleis Vesna

Fodor Martina
Fratrić Dinko
Fresl Ančica
Fresl Ljiljana
Fridrich Sanja

Gaberc Danijel
Gärtner Marijan
Gluščić Franjo
Grancarić Dina
Gross Alojz
Gross Roman
Gunčić Franjo
Gunčić-Rusan Nadica

Herceg Lovorka
Hlastec Jasminka
Horvat Borivoj
Horvat Ivica
Hude Davor
Hude Đurđa
Hude Renata

Ivanščak Ljudevit

Jakopec Marijan
Jakopec Vinko
Jednačak Vlado
Jovičić Vesna
Jozić Tomislav

Keliš Damir
Konosić Mirjana
Kordić Mirjana
Kordić Milan
Kordić Petar
Korpar Đurđa
Koruga Nadica
Kralj Slavko
Krapec Ivan
Kristijan Dragutin
Krušec Drago
Kunić Vlado
Kurešić Mladen

Leopold Siniša
Lindić Bojan
Lindić Goran
Lokmer Morana
Lokmer Dražen
Lovasić dr Slavko

Mahović Sanjin
Mahović Ksenija
Mahović Srebrenka
Marušić Dunja
Mataušić-Gärtner Nevenka
Mataušić Vladimir

Meglić Davor
Mežnarić Romana

Milek Mladen
Milek Tomica
Modrić Vesna
Mrakužić Dražen
Mustafić Vesna

Noršić Zlatko
Novak Ivica
Novak Zlatko

Orsag Silvio

Paar Adolf
Pavlović Slavica
Pleše Đurđa
Pleše Jurica
Prah Nevenka
Purić Ranko
Prudeus Josip

Ratković Darko
Rešetar Željko

Sesartić Mladen
Sesartić Jasenka
Sirovica Vinko
Sladić Dražen
Slamar Tomislava
Spleit Marina
Stanić Tomica

Šavar Miroslav
Šepl Ivica
Šetinc Tihomir
Šoić Dražen
Šoić Jurica
Šimunov Dražen

Tandarić Dragica
Tandarić Ivan
Tandarić Ivana
Tandarić Mirjana
Trčak Mladen
Turk Sanja

Vraneković Nada
Vraneš Nina
Vugrinec Radovan
Vugrinec Stanko
Vujić Magali

Zdunić Ivica

Žibrat Ančica
Žibrat Biserka
Žibrat Božo
Žunac Damir
Župančić Zvonko

Na kraju...

Naprijed tiskani tekst i snimci govore u prilog zauzimanja vidnog mjesta i uloge samoborskih tamburaša u kulturi.

U potvrdu tome govore činjenice:

— 90 godina proteklo je od prvih organiziranih društava i druženja Samoboraca s tamburicom. Ipak to ne znači da prije tih godina nisu naši djedovi i pradjedovi razbijali dosadu s tamburicom u ruci u raznim zgodama i nezgodama, običajima i veseljima. To tim prije što se skoro prije dva stoljeća u samoborskoj osnovnoj školi učilo osnove glazbe;

— 35 je godina minulo po oslobođenju kako se nastavilo ratom prekinuto sviranje na tamburicama. Ponovo se učvršćuju organizirani tamburaški zborovi, okrestri u skolama, sindikalnim organizacijama u tvornicama, mjestima i sl.;

— 25 godina pretiče od početka sistematskog rada i učenja sviranja na tamburici i osnivanja tamburaškog orkestra u osnovnoj školi u Samoboru;

— 300 odnosno nešto više mladih školovano je i sudjelovalo kroz smjenu generacija u tamburaškom orkestru škole i TD »Ferdo Livadić« kroz proteklih 25 godina. Tu je uzrastao novi lik čovjeka prekaljen u tamburaškoj glazbi Samobora;

— 10 godina je mali period od osnutka TD »Ferdo Livadić« a društvene prostorije i vitrine pune su priznanja — zlatnih i srebrnih — za vrhunska dostignuća muziciranja na tamburici. U velikoj konkurenciji najboljih biti uvijek pri vrhu — podatak sam za sebe govori;

— 140 milijuna starih dinara vrijedi danas imovina koju na nastupu imaju u opremi i nošnjama članovi TD »Ferdo Livadić«. Ona je nabavljna pretežno prihodima društva i dijelom SIZ-a kulture i SKUD-a. Prije 10 godina počelo se na posuđenim tamburama i bez društvenih prostorija;

— 70.000 sati utrošilo je 30 članova TD »Ferdo Livadić« kroz deset godina na probe i koncerte (bez dolaska na nastupe i putovanja danima na pojedinim turnejama). Sve ovo izvršeno je na amaterskoj osnovi bez ikakvih dnevnica;

— Iako su koncerti u dvorani u Samoboru uvijek rasprodani — ne može se biti zadovoljan. Premalo je sjedala i prodanih karata za radne kolektive. Radnici u kolektivima su veazni u radu smjenama i često stanuju u okolnim mjestima i selima. Tako su im kulturne priredbe teško pristupačne. Da se tome doskoči, nastojalo se približiti koncertima radnim ljudima u organizacijama udruženog rada. Tako se uspjelo da za jubilarne proslave, datume poduzeća a i druge prigode organiziraju koncerti. To je dosad redovito u Tiskari »A. G. Matoš«, zatim Tvornici čarapa »Sloboda«, TOP, tvornici olovnih proizvoda, Tvornici boja »Chromos«, Zadrugi »OZAS«, Udruženju zanatlija Samobor, Udruženju umirovljenika Samobor;

— 25 godina uključeni su tamburaši u ogledni primjer dostignuća svirke na tamburici i svoja dostignuća demonstiraju pred brojnim delegacijama koje su bile u posjetu Samoboru;

— Samoborski tamburaši među prvima kreću putevima zacrtanim poveljama bratimljenja, suradnje općine i drugih organizacija i njihovi koncerti učvršćuju bratstvo naših naroda;

— 1962. godine dočekom na aerodromu u Zagrebu tamburaškog ansambla djece naših iseljenika neprekidna je do današnjeg dana veza s dolascima i susretima iseljeničkih ansambala;

— 1963. godine do danas teče suradnja s društvima nacionalne manjine u Austriji Gradišćanskim Hrvatima;

— Samoborski tamburaši uz svoje koncerte, redovito su uključeni u programe društveno-političkih organizacija i društava općine za značajne datume naših naroda i svečanosti;

— uspješno se iz zaborava izvlači blago narodnog melosa Samobora i ostalih krajeva naše zemlje;

— potaknut je interes djece, omladine i odraslih za aktivno bavljenje glazbom.

Proslava jubileja samoborskih tamburaša

10. GODIŠNJICA TAMBURAŠKOG DRUŠTVA »FERDO LIVADIĆ« I 90. GODIŠNJICA TAMBURAŠKE GLAZBE U SAMOBORU

U travnju uspješno su obilježeni jubileji tamburaške glazbe u Samoboru. Proslava se odvijala veoma svečanim redoslijedom prema programu:

4. travnja 1982.:

10,00 sati: Otkrivanje spomen-biste skladatelju Ferdi Livadiću ispred Samoborskog muzeja. Bistu — rad umjetnika Ferka Ivanščaka — otkrio je tajnik SIZ-a kulture Boris Bogolin.

10,30 sati: Otvorenje prigodne izložbe Tamburaškog društva »Ferdo Livadić« u Samoborskom muzeju otvorio je prvi predsjednik društva Stanko Vugrinec.

11,30 sati: Svečana sjednica Tamburaškog društva »Ferdo Livadić« u TV dvorani Narodnog sveučilišta »Janko Mišić« u Samoboru. Sjednicu je otvorio i pozdravio prisutne predsjednik društva ing. Antun Bišćan, a referat o radu društva podnio je ing. Adolf Paar. Za posebne zasluge na razvoju tamburaške glazbe nagrađeni su pojedinci i društvene organizacije, a kao posebno je uručena plaketa »Ferdo Livadić« zaslužnom dirigentu Željku Bradiću.

6. travnja 1982.:

19,30 sati: Svečani koncert Tamburaškog društva »Ferdo Livadić« u kino dvorani Narodnog sveučilišta »Janko Mišić« u Samoboru. Prije početka koncerta podijeljena su priznanja za suradnju Matici iseljenika Hrvatske i Zagreba, te Hrvatskoj bratskoj zajednici iz SAD što je predano prisutnom predsjedniku Bernardu Luketiću. Istovremeno Tamburaškom društvu »Ferdo Livadić« i dirigentu Željku Bradiću predana su priznanja i plakete Matice iseljenika Hrvatske za dosadanju suradnju.

12. lipnja 1982.:

16,00 sati: Svečano uručenje spomen-knjige SAMOBORSKI TAMBURAŠI Tamburaškom društvu »Ferdo Livadić« na koncertu za Dan tiskare »A. G. Matoš«.

U Samoborskom muzeju priređena je sadržajna izložba o životu i radu i primljenim priznanjima tamburaških orkestara. Izložba je bila dio svečanosti proslave jubileja tamburaške glazbe Samobora. U ime Samoborskog muzeja goste pozdravlja Ivica Sudnik.

Na svečanom koncertu jubilarne proslave sudjelovali su prvi i sadanji članovi Tamburaškog društva »Ferdo Livadić« odsviravši zajedno nekoliko točaka programa.

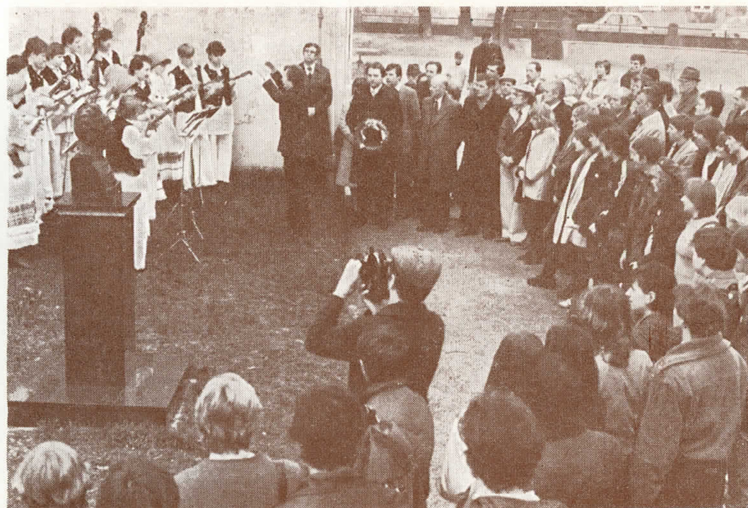
ZAHVALA NA SURADNJI

Izlazak na svjetlo dana ove naše spomen-knjige SAMOBORSKI TAMBURAŠI omogućeno je svestranom suradnjom i pomoći prijatelja tamburaške glazbe. Tu je uključeno razumijevanje u odricanju financijskih i materijalnih sredstava, do prikupljanja arhivskih materijala, podataka, snimaka, pisanja, lektoriranja, stručnih grafičkih rješenja i drugo. Svima koji su razumijevanjem pridonijeli svoj udio suradnje i pomoći hvala u ime stotina amatera koji su nam svirkom tamburice decenijima bogatili kulturu i uljepšavali sadržaje života.

Zahvaljujući razumijevanju svih struktura radnog kolektiva Tiskare »A. G. Matoš« Samobor omogućeno je ovom izdanju da ugleda svjetlo dana. Tiskara »A. G. Matoš« kroz višegodišnju suradnju Tamburaškom društvu »Ferdo Livadić« uvelike pomaže besplatnim tiskanjem.

Osim Tiskare »A. G. Matoš« puno razumijevanje i pomoć tiskanju ove spomen-knjige nailazili smo i zahvaljujemo našim lokalnim »Samoborskim novinama«, SIZ-u kulture općine Samobor i brojnim pojedincima.

Tamburaško društvo »Ferdo Livadić«
Odbor za proslavu

Otkriće spomen-biste kompozitoru Ferdi Livadiću pred Samoborskim muzejem bio je dio programa svečanosti proslave jubileja tamburaške glazbe Samobora. Snimak svečanosti nakon otkrića spomen-biste.

Izdavač
Tamburaško društvo »Ferdo Livadić«

Uredio
Stanko Vugrinec

Suradnici
Ing. Adolf Paar
Željko Bradić
Stanko Vugrinec
Nevenka Gärtner-Mataušić
Alojz Gross

Snimci
Emil Bakal
Stanko Vugrinec
Antun Bišćan
Miljenko Bradić
Boro Tomović
Boris Bogolin
Branimir Sterle
(naslovna strana)

Lektor i korektor
Ivo Hrčić

Arhivski materijal
Samoborski muzej
Ivica Sudnik
Stanko Vugrinec
Jasna Jednačak-Bišćan
(Spomen-knjiga)
Stjepan Bezjak
Zdravko Strmoli
Mirko Herceg
Razni dnevnici i časopisi

Strojni slog
Marijan Mihalinec

Naslovna strana
Grafičko rješenje
Stanko Vugrinec
Priprema za offset
Dragutin Dobrinec

Tehnička oprema
Suradnja
Stjepan Mahović
Prelom
Damir Gluščić
Stanko Vugrinec